

ગુજરાત માહિતી આયોગ,
કર્મયોગી ભવન, બ્લોક નં. ૧, બીજો માળ,
સેક્ટર-૧૦-એ, ગાંધીનગર
માહિતીનો અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ ની કલમ-૧૮ હેઠળ અપીલ બાબત.
અપીલ નં- અ-૫૧૮૪-૨૦૨૩

- શ્રી જસવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ
યુજી-૧૪૪, ફોર પોઈન્ટ,
વિવાદી : સી.બી.પટેલ હેલ્થ કલબની સામે,
વી.આઈ.પી.રોડ, વેસુ,
સુરત - ૩૯૫ ૦૦૭.
વિરુદ્ધ
- (૧) જાહેર માહિતી અધિકારીશ્રી
નાયબ કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રી,
ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમની કચેરી,
કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રીની કચેરી, પ્લોટ નં. ૩૨૬+૩૨૭,
હરાજી નિર્દિષ્ટ વિસ્તારની કચેરી જી.આઈ.ડી.સી.,
ભાટપોર, સુરત - ૩૯૪ ૫૧૦.
- પ્રતિવિવાદી : (૨) GIDC
પ્રમુખશ્રી,
પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસોસિએશન,
પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓપરેટીવ સોસાયટી લી.,
પ્લોટ નં. ૧૮૫, ૨ જો માળ, વિન્ટેક્ષ મિલની સામે,
જી.આઈ.ડી.સી. એસ્ટેટ, પાંડેસરા,
સુરત - ૩૯૪ ૨૨૧.
- (૩) અપીલ સત્તાધિકારીશ્રી
કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રી,
કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રીની કચેરી,
ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમ,
પ્લોટ નં. ૩૨૬-૩૨૭,
નોટીફાઈડ એરીયા ઓફીસ બોર્ડીંગ,
જી.આઈ.ડી.સી., ભાટપોર,
સુરત - ૩૯૪ ૫૧૦.

તા. ૫/૪/૨૦૨૫
નિખિલ ભટ્ટ, રાજ્ય માહિતી કમિશનર
ગુજરાત રાજ્ય સમક્ષ

- સુનાવણી :- તા.૧૨-૦૩-૨૦૨૫
- વિવાદી : શ્રી જસવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ વિડીયો કોન્ફરન્સના
માધ્યમથી ઉપસ્થિત રહેલ નથી.
- પ્રતિવિવાદી : (૧) શ્રી પરિમલ કે. પટેલ, જાહેર માહિતી અધિકારી અને નાયબ
કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રી, ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમની
કચેરી, ભાટપોર, સુરત, વીડિયો કોન્ફરન્સના માધ્યમથી

ઉપસ્થિત રહેલ છે.

- (૨) શ્રી કમલ તુલશીયાન, **GIDC** પ્રમુખશ્રી, પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસોસિએશન, પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓપરેટીવ સોસાયટી લી., પાંડેસરા, સુરત વીડિયો કોન્ફરન્સના માધ્યમથી ઉપસ્થિત રહેલ છે.
- (૩) પ્રથમ અપીલ સત્તાધિકારી અને કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રી, કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રીની કચેરી, ભાટપોર, સુરત વતી શ્રી પરિમલ કે. પટેલ, નાયબ કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રી વીડિયો કોન્ફરન્સના માધ્યમથી ઉપસ્થિત રહેલ છે.

૨. વિવાદીની નમૂનાફક'ની અરજીની વિગત

વિવાદીએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ નમૂનાફક'ની તા.૦૨/૦૫/૨૦૨૩ની અરજી દ્વારા જાહેર માહિતી અધિકારી પાસેથી નીચે મુજબની માહિતી માંગવામાં આવેલ છે.

“(૧) આપની કચેરી દ્વારા તા.૦૧/૧૦/૨૦૨૨ થી આજદિન સુધી ગેરકાયદે બાંધકામ સંદર્ભમાં પાંડેસરા **GIDC** પાઠવેલ તાકીદનો પત્ર, મનાઈ હુકમ, કારણદર્શક નોટીસ, તેમજ આપેલ એન્ટ્રી નોટીસની નકલની પ્રમાણિત નકલમાં માહિતી પૂરી પાડવી.

(૨) ઉક્ત સમયગાળા દરમિયાન આપની કચેરી દ્વારા નોટીસ પાઠવ્યા બાદ સામાવાળા (ગેરકાયદે બાંધકામ ધારકો) દ્વારા પાઠવેલ પ્રત્યુત્તર, ખુલાસો, બાહેધરી સહીતની વિગતવાર માહિતી પ્રમાણિત નકલમાં પૂરી પાડવી.

(૩) પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી સહીત આપની કચેરીના સમાવિષ્ટ હદ વિસ્તારમાં ગેરકાયદે બાંધકામ સંદર્ભમાં મળેલ ફરિયાદો અન્વયે આપની કચેરી દ્વારા કરવામાં આવેલ કાર્યવાહી, જેવી કે બાંધકામ ધારકોને આપેલ મનાઈ હુકમ, કારણદર્શક નોટીસ, સ્મૃતિપત્ર તેમજ જે તે બાંધકામ દુર કરેલ હોય. તો તે રોજકામ નોંધ, નોટીસ સહીતની ગેરકાયદે બાંધકામો વિરુદ્ધ થયેલ સંપૂર્ણ કાર્યવાહીની વિગતવાર માહિતી પૂરી પાડવી.

(૪) જી.આઈ.ડી.સી. કચેરી, ભાટપોરમાં સમાવિષ્ટ તમામ જી.આઈ.ડી.સી.ના નામ, સરનામાં અને નાયબ કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રીની વિગતો આપવી.”

૩. પ્રતિવિવાદી પક્ષે થયેલ કાર્યવાહી

(૩.૧) જાહેર માહિતી અધિકારી દ્વારા થયેલ કાર્યવાહી

જાહેર માહિતી અધિકારીએ વિવાદીને તા.૨૪/૦૫/૨૦૨૩ના પત્રથી માહિતી/પ્રત્યુત્તર પાઠવવામાં આવેલ છે.

(૩.૨) પ્રથમ અપીલની વિગત

વિવાદીએ તા.૧૨/૦૬/૨૦૨૩ના રોજ પ્રથમ અપીલમાં જણાવેલ છે કે, જાહેર માહિતી અધિકારી દ્વારા સમયમર્યાદામાં માહિતી આપવામાં આવેલ ન હોય, જાહેર માહિતી અધિકારી વિરૂધ્ધ કાર્યવાહી કરવા, વિનામુલ્યે માહિતી પૂરી પાડવા તેમજ થયેલ ખર્ચ અને હેરાનગતી બદલ યોગ્ય વળતર અપાવવા રજૂઆત કરવામાં આવી છે.

(૩.૩) પ્રથમ અપીલ સત્તાધિકારી દ્વારા થયેલ કાર્યવાહી

પ્રથમ અપીલ અન્વયે પ્રથમ અપીલ સત્તાધિકારી દ્વારા વિવાદીશ્રીની અરજીમાં માંગેલ વિગતો અન્વયે વિવાદીને તા.૩૦/૦૬/૨૦૨૩ના રોજ રૂબરૂ સુનાવણી અર્થે હાજર રહેવા જણાવેલ હતું. વિવાદી, જાહેર માહિતી અધિકારી અને નાયબ કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રી, સુરત ઉક્ત તારીખે હાજર રહેલ. જેમાં વિવાદીશ્રી દ્વારા માંગવામાં આવેલ મુદ્દા નં.(૧), (૨) અને (૩)માં માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની કલમ-૮(૧)(ધ) મુજબ સદર માહિતી આપેલ નથી. સદર માહિતી આપવાથી ત્રાહિત પક્ષકારની સ્પર્ધાત્મક સ્થિતિને નુકસાન થઈ શકે તેમ હોય તથા પાંડેસરા ઔદ્યોગિક વસાહતના ફાળવણીદારોને થતી હેરાનગતિની ફરિયાદ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રિયલ કો.ઓ. સોસાયટીને કરેલ જે અનુસંધાને પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રિયલ કો.ઓ. સોસાયટીની લેખિત રજૂઆત અત્રેની કચેરીને મળેલ જે ધ્યાને લઈ માહિતી આપેલ નથી. જે બાબત સાથે અપીલ અધિકારી અને કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રી સહમત છે. ઉપરોક્ત કારણોસર અને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ ૨૦૦૫ની કલમ -૮(૧)(ધ) મુજબ માહિતી આપેલ નથી એ યોગ્ય છે. એવી સમજણ વિવાદીશ્રીને આપવામાં આવેલ આ રીતે સદર વિવાદનો નિકાલ કરતો તા.૦૧/૦૭/૨૦૨૩ના રોજ હુકમ કરવામાં આવેલ છે.

૪. આયોગ સમક્ષ રજૂ થયેલ બીજી અપીલની વિગતો

વિવાદીએ આયોગ સમક્ષ તા.૩૦/૦૮/૨૦૨૩ના રોજ બીજી અપીલ કરતાં જણાવેલ છે કે, જાહેર માહિતી અધિકારી દ્વારા માંગવામાં આવેલ માહિતી પૂરી પડાયેલ નથી. જેથી માંગેલ માહિતી પૂરી પડાવવા અને જાહેર માહિતી અધિકારી વિરૂધ્ધ કલમ-૨૦(૧) અને કલમ-૨૦(૨) હેઠળ કાર્યવાહી કરાવવા તથા માહિતી પૂરી ન પડાવનાર અપીલ અધિકારી વિરૂધ્ધ યોગ્ય પગલાં ભરવા તથા આ અપીલ, જાહેર માહિતી અધિકારી અને પ્રથમ અપીલ અધિકારીશ્રીના કારણે જ કરવી પડી હોવાથી તેઓને થયેલ ખર્ચ અને હેરાનગતી બદલ કલમ-૧૯(૮)(ખ) મુજબ યોગ્ય તે વળતર

અપાવવા દાદ માંગેલ છે.

૫.આયોગ સમક્ષ સુનાવણી અને હુકમ

(૫.૧) આયોગ ખાતે વિવાદીશ્રીની બીજી અપીલના અનુસંધાને તા.૧૦/૧૦/૨૦૨૪ અને તા.૧૧/૧૦/૨૦૨૪ના રોજ યોજાયેલ સુનાવણી અન્વયે તા.૨૮/૧૦/૨૦૨૪ના રોજ સંયુક્ત હુકમ કરવામાં આવેલ. જે નીચે મુજબ છે.

તા.૧૦/૧૦/૨૦૨૪ની પ્રથમ સુનાવણી

“આજરોજ વીડિયો કોન્ફરન્સથી યોજાયેલ સુનાવણીમાં વિવાદી જાહેર માહિતી અધિકારી અને એપેલેટ અધિકારી હાજર રહેલ હતા. સુનાવણી દરમિયાન માંગેલ માહિતી અંગે એપેલેટ અધિકારી કે જાહેર માહિતી અધિકારી કોઈ સ્પષ્ટતા કરી શક્યા ન હતા. આ ઉપરાંત પ્રથમ અપીલ અધિકારીશ્રીના તા.૦૧/૦૭/૨૦૨૩ના હુકમમાં નીચે મુજબની વિગતો જણાવેલ છે.

“વિવાદીશ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટની અપીલમાં જણાવ્યા મુજબ તેમણે માંગેલ માહિતીના મુદ્દા નં.(૧), (૨) અને (૩)માં માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના તા.૧૮/૦૪/૨૦૦૬ના ગેઝેટની કલમ-૮(૧)(ધ) મુજબ સદર માહિતી આપી નથી એ યોગ્ય નથી તે અંગે નાયબ કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રી, પેટા વિભાગ, સુરત દ્વારા પ્રતિઉત્તરમાં જણાવેલ છે કે, સદર માહિતી આપવાથી ત્રાહિત પક્ષકારની સ્પર્ધાત્મક સ્થિતિને નુકસાન થઈ શકે તેમ હોય તથા પાંડેસરા ઔદ્યોગિક વસાહતના ફાળવણીદારોને થતી હેરાનગતીની ફરિયાદ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રિઝ કો.ઓ. સોસાયટીને કરેલ, જે અનુસંધાને પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રિઝ કો.ઓ. સોસાયટીની લેખિત રજૂઆત અત્રેની કચેરીને મળેલ, જે ધ્યાને લઈ માહિતી આપેલ નથી.”

આ સંજોગોમાં પ્રથમ અપીલ અધિકારીને જો યોગ્ય લાગે તો પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસોસિએશનના પ્રતિનિધિને પણ હાજર રાખવા જણાવવામાં આવે છે.

આ સંજોગોમાં તા.૧૦/૧૦/૨૦૨૪ના રોજની સુનાવણી મોકૂફ રાખવામાં આવેલ હતી અને આગામી સુનાવણી તા.૧૧/૧૦/૨૦૨૪ના રોજ સવારે ૧૧:૩૦ કલાકે સદરહુ અપીલની સુનાવણી હાથ ધરવામાં આવશે તેવું નક્કી કરવામાં આવેલ. જેમાં સંપૂર્ણ રેકર્ડ સાથે હાજર રહેવા આયોગે સુચના આપેલ.”

(૫.૨) તા.૧૧/૧૦/૨૦૨૪ની દિતિય સુનાવણીના અનુસંધાને નીચે મુજબ હુકમ કરેલ.

“આજરોજ વીડિયો કોન્ફરન્સથી યોજાયેલ સુનાવણીમાં વિવાદી લેખિત રજૂઆત આપીને તેઓને પારીવારીક કામ આવી જતાં, હાજરી પુરાવીને નીકળી ગયેલ હતા. જ્યારે જાહેર માહિતી અધિકારી અને આથી એપેલેટ અધિકારી હાજર રહેલ હતા. આ ઉપરાંત શ્રી કમલ રાજયંદ્ર તુલસીયાન, પ્રમુખશ્રી, અને અન્ય હોદ્દેદારો, પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો. ઓપ. સોસાયટી લી. હાજર રહેલ હતા અને તેઓએ જણાવેલ કે, તેઓના સભ્ય દ્વારા જી.આઇ.ડી.સી. દ્વારા ફાળવવામાં આવેલ શેડમાં કોઇ પણ પ્રકારનું નવું બાંધકામ/ રીપેરીંગ કામ/ કલરકામ કે અન્ય કોઇ ફેરફાર કરતા જણાય છે તો, આવા નકલી પત્રકારો/ત્રાહિત વ્યક્તિઓ/ આર.ટી.આઇ. હેઠળ સ્થળ પર આવી તમે બાંધકામના નકશા મંજૂર કરાવેલ છે કે નહીં? તમે ઇલીગલ બાંધકામ કરો છો? આવી ધાક ધમકી આપી પૈસાની માંગણી કરે છે અને ત્યારબાદ નકલી પત્રકારો/ત્રાહિત વ્યક્તિઓ/ આર.ટી.આઇ. હેઠળ એક્ટીવીસ્ટના નામે ફક્તને ફક્ત તોડબાજી કરવા માટે જી.આઇ.ડી.સી. કચેરીઓમાં સદર બાંધકામો ગેરકાયદેસર છે તેવી ફરિયાદો કરે છે અને અમારા સભાસદોના પ્લોટોની અંગત માહિતી જેવી કે, બાંધકામના પુરાવા, પ્લોટોની વિગત વગેરે માંગી હેરાન પરેશાન કરે છે.

આ ઉપરાંત નાના-મોટા ફેરફારો કરવામાં આવે છે તેની જાણ અમુક લોકોને થતાં, તુરતજ ફરિયાદો કરવામાં આવે છે અને અધિકારી/કર્મચારીઓને તપાસ અર્થે આવતા હોય છે. દરમિયાનમાં કેટલીક અજાણી વ્યક્તિઓ વાયા મીડીયા સંપર્ક કરે છે અને સભ્યને જણાવે છે કે, ફરિયાદ અરજી પાછી ખેંચાવડાવવી હોય તો, નાણાંકીય માંગણી કરે છે. જો નાણાંકીય માંગણી સંતોષાય તો, તુરતજ સમાધાન પત્ર લખી આપવામાં આવે છે. જો, નાણાંકીય માંગણી સંતોષવામાં ન આવે તો, ઉદ્યોગકારને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ નીચે અરજીઓ કરીને હેરાન પરેશાન કરવામાં આવે છે. ગુજરાત ઔદ્યોગિક હબ છે આ સંજોગોમાં ઉદ્યોગકારોને ઔદ્યોગિક ઉત્પાદન કરવું કે આવા તત્વો દ્વારા કરવામાં આવતી હેરાનગતી સહન કરવી તે જ ખબર પડતી નથી.

પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટીના મોટા ભાગના સભ્યો ટેક્ષટાઇલ ઉદ્યોગ સાથે સંકળાયેલ છે. આજકાલ ઔદ્યોગિક ક્ષેત્રે ખૂબ હરીફાઇ વધી ગયેલ છે. ઉપરાંત ઔદ્યોગિક ક્ષેત્રે ઝડપથી બદલાતી જતી

માંગ સાથે પણ ચાલવું પડે છે. આ સંજોગોમાં ઉદ્યોગકારોને આવા તત્વોથી છૂટકારો મળે તો, પોતાના ધંધા રોજગાર ઉપર તેઓ ધ્યાન આપી શકે.

આ અંગે વારંવાર અનેક પદાધિકારીઓ અને અધિકારીઓને આવા લેભાગુ તત્વો દ્વારા કરવામાં આવતી હેરાનગતી બાબતે અનેક જગ્યાએ રજૂઆતો કરેલ છે, પરંતુ કશું જ પરિણામ આવ્યું નથી. આમ જણાવી તેઓએ આશરે ૨૫ થી ૩૦ જેટલા વ્યક્તિઓ/સંસ્થાઓના નામો આપેલ હતા કે જે પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસોસિએશનના સભ્યોને ઉપર જણાવ્યા મુજબ હેરાનગતી કરે છે. તેઓએ તે પણ જણાવેલ છે કે, તેઓની પાસે આવા તત્વો દ્વારા ફરિયાદ કરાયા બાદ, નાણાંકીય લાભ મેળવ્યા બાદ, લખવામાં આવેલ સમાધાન પત્રોની નકલો પણ છે, જે તેઓના સભ્યો દ્વારા એસોસિએશનને રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

આ અંગે પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટીના સભ્યો વારંવાર અમારી સમક્ષ રજૂઆત કરતા હોય છે અને આથી માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ નીચે પ્રથમ અપીલ અધિકારી અને કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રીને ઉદ્દેશીને તા.૨૬/૦૪/૨૦૨૩ના પત્રથી નકલી પત્રકારો, ત્રાહિત વ્યક્તિઓ આર.ટી.આઇ. હેઠળ આવતી અપીલોમાં વસાહતના સભાસદોની માહિતી આપવી નહીં તેમ જણાવેલ.

ઉક્ત વિગતે આજની તા.૧૧/૧૦/૨૦૨૪ના રોજ રાખેલ સુનાવણી મોકૂફ રાખવામાં આવે છે અને પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી દ્વારા તેઓએ કરેલ રજૂઆતના અનુસંધાને એફીડેવીટ કરવા માટે જણાવવામાં આવેલ છે. હવે પછીની સુનાવણીની જાણ અલગ નોટીસથી કરવામાં આવશે.”

(૫.૩) આયોગના તા.૨૮/૧૦/૨૦૨૪ના વચગાળાના હુકમના અનુસંધાને તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ના રોજ તૃતીય સુનાવણી યોજાયેલ હતી. જેમાં તા.૧૭/૧૨/૨૦૨૪ના રોજ પુનઃ વચગાળાનો હુકમ કરવામાં આવેલ હતો. જે નીચે મુજબ છે.

તા.૧૭/૧૨/૨૦૨૪નો હુકમ

“(૧) આજરોજ આયોગ ખાતે સુનાવણી હાથ ધરવામાં આવેલ હતી. જેમાં વિવાદી હાજર રહ્યા ન હતા. જ્યારે પ્રથમ અપીલ અધિકારી હાજર રહ્યાહતા.

(૨) સુનાવણી દરમિયાન પ્રથમ અપીલ અધિકારીશ્રીએ જણાવેલ હતું કે

પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટીના પ્રતિનિધિ આજરોજ સુનાવણીમાં હાજર રહી શકેલ નથી. આથી સદર સુનાવણી મોકૂફ રાખવા માટે પ્રથમ અપીલ અધિકારીશ્રીએ વિનંતી કરેલ હતી. આથી પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસોસિએશનની રજૂઆત સાંભળવા માટે સુનાવણી મોકૂફ રાખવાની વિનંતી આયોગે ગ્રાહ્ય રાખેલ હતી.

(૩) આથી આયોગની આજની સુનાવણી મોકૂફ રાખવામાં આવે છે. આયોગની આગામી સુનાવણીમાં પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટીના જવાબદાર પ્રતિનિધિએ અચૂક હાજર રહેવાનું રહેશે.

આગામી સુનાવણી અંગે અલગ નોટીસથી જાણ કરવામાં આવશે.”

(૫.૪) આયોગના તા.૧૭/૧૨/૨૦૨૪ના ઉક્ત આદેશ અન્વયે તા.૧૨/૦૩/૨૦૨૫ના રોજ આયોગ ખાતે વીડિયો કોન્ફરન્સિંગથી ચતુર્થ પુનઃ સુનાવણી હાથ ધરવામાં આવેલ. જેમાં વિવાદીશ્રી હાજર રહેલ ન હતા. જ્યારે પ્રતિવાદી પક્ષે (૧) શ્રી પરિમલભાઈ પટેલ, જાહેર માહિતી અધિકારી અને નાયબ કાર્યપાલક ઈજનેર, ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમ (૨) શ્રી કમલ તુલસિયાન, જી.આઈ.ડી.સી. પ્રમુખ, પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસોસિએશન (૩) પ્રથમ અપીલ અધિકારી અને કાર્યપાલક ઈજનેર, ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમ વતી શ્રી પરિમલ પટેલ, નાયબ કાર્યપાલક ઈજનેર હાજર રહેલ હતા.

(૫.૫) આ સબબ જણાવવાનું કે પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લિમિટેડને આયોગના તા.૨૮/૧૦/૨૦૨૪ના આદેશથી એફીડેવિટ કરવા માટે જણાવેલ હતું. સદર એફીડેવિટ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી દ્વારા તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ ના રોજ શ્રી ચિરાગ બી. ચૌહાણ, મેનેજર, પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. હાઉસીંગ સોસાયટી (શ્રી ચિરાગ બી. ચૌહાણ, મેનેજરને પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી દ્વારા સદર એફીડેવિટ કરવા માટે અધિકૃત કરવામાં આવેલ છે. સંબંધિત ઠરાવની નકલ પણ આયોગને મોકલી આપેલ છે.)

(૫.૬) શ્રી ચિરાગ બી. ચૌહાણ, મેનેજર, પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. હાઉસીંગ સોસાયટી દ્વારા આયોગને એફીડેવિટ રજૂ કરેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

“હું, ચિરાગ બી. ચૌહાણ, ઉંમર : ૩૨, રહે : પ્લોટ નં.૧૯૫,
જી.આઈ.ડી.સી., પાંડેસરા, સુરત આ એફીડેવિટ દ્વારા નમ્રતા પૂર્વક

પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી.એસ્ટેટમાં આવેલા ઔદ્યોગિક એકમો માટે વર્ષ ૧૯૮૧થી કાર્યરત પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો-ઓ. સોસાયટી લી.ના મેનેજર તરીકે કાર્યરત હું, ગુજરાત માહિતી આયોગ, ગાંધીનગર, માહિતી અધિકાર અધિનિયમ ૨૦૦૫ ની કલમ-૧૯ હેઠળ કરવામાં આવેલ અપીલ નં.અ-૫૧૮૪-૨૦૨૩ બાબતે તા.૧૧-૧૦-૨૦૨૪ના રોજ શ્રી નિખિલ ભટ્ટ, રાજ્ય માહિતી કમિશ્નર, ગુજરાત રાજ્ય સમક્ષ સંસ્થાના પ્રમુખશ્રી કમલવિજય તુલસિયાન દ્વારા કરવામાં આવેલ રજુઆતના અનુસંધાનમાં સંસ્થાની નવેમ્બર-૨૦૨૪ના માસની મળેલ વ્યવસ્થાપક કમિટિની સભાના કામ નં.૧૧ દ્વારા મને આપવામાં આવેલ સત્તાની રૂએ પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી. વિસ્તારમાં આવેલા ઔદ્યોગિક એકમોની વેદના જે સંસ્થા સમક્ષ પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ રીતે રજૂ થઈ છે તે આ એફિડેવિટ દ્વારા રજૂ કરું છું.

પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો-ઓ. સોસાયટી લી. જે પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી.ના સર્વાંગી વિકાસ માટે કાર્ય કરતી કો-ઓપરેટીવ રજીસ્ટર્ડ સોસાયટી છે. જેનો રજીસ્ટ્રેશન નં.યુ-૪૪૪૧, તા.૦૧-૦૯-૧૯૮૧ છે, જેમાં ૬૫૦ જેટલા સભ્યો નોંધાયેલા છે.

પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી. ગુજરાત સરકાર દ્વારા વર્ષ ૧૯૭૦માં સ્થાપિત કરવામાં આવેલ ઔદ્યોગિક વસાહત છે, જેમાં ૧૦૦૦ જેટલા નાના-મોટા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ પ્લોટો આવેલા છે, જે પૈકી ૧૨૫ પ્રોસેસીંગ મીલ (ડાઇંગ હાઉસ), ૮ જેટલા કેમિકલ હાઉસ તથા અન્ય ઉદ્યોગો જેવા કે ડીજીટલ પ્રિન્ટ, યાર્ન ડાઇંગ, એન્જીનીયરીંગ યુનિટ, વી વીંગ યુનિટ, એક્ષપોર્ટ હાઉસ વિગેરે આવેલા છે. જેમાં રાત દિવસ આશરે ૨ (બે) લાખથી વધુ કર્મચારી/કામદારો રોજી રોટી મેળવી રહ્યા છે, તેમજ આ વિસ્તાર સુરત શહેરના વિકાસમાં વર્ષ ૧૯૭૦થી હરણફાળ ફાળો આપી રહ્યો છે.

આથી આ એફિડેવિટ દ્વારા જણાવું છું, કે પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી. એક ઔદ્યોગિક વિસ્તાર છે, જેમાં અમો પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસોશીએશન અમારું કર્તવ્ય સમજી તેમજ દેશના વિકાસમાં હરણફાળ આપવા માટે સતત પ્રયત્નશીલ છીએ, અમારા સભ્ય એકમને બજારની માંગને પહોંચી વળવા, પોતાનો વિકાસ કરવા તેમજ હરીફાઈમાં ટકી રહેવા સતત નાના-મોટા સુધારા વધારા કરવા પડતા હોય છે, તેમજ બજારમાં સતત બદલાતી પેર્ટનના કારણે

એકમમાં પણ નાના-મોટા બાંધકામમાં સુધારા વધારા કરવાની ફરજ પડતી હોય છે, આવા સુધારા વધારા કરતા કેટલાક બની બેઠેલા તોડબાજ કહેવાતા NGO તથા વ્યક્તિઓ દ્વારા તમામ સરકારી વિભાગો જેવા કે ગુજરાત ઇન્ડસ્ટ્રીયલ ડેવલપમેન્ટ કોર્પોરેશન, ગુજરાત પોલ્યુશન કંટ્રોલ બોર્ડ (જી.પી.સી.સી.), સુરત મહાનગર પાલિકા (SMC), ફેક્ટરી ઇન્સ્પેક્ટર, ESIC, પ્રોવીડન્ટ ફંડ, ફાયર વિભાગ વિગેરે લાગતા વળગતા તેમજ ન લાગતા વળગતા સરકાર અર્ધસરકારી કચેરીઓમાં તેની ખોટી ફરિયાદ કરે છે અને તથ્ય વિહોણી બાબતો રજુ કરી કાયદાકીય તપાસની માંગણી કરતા હોય છે.

આવા જ એક ક્રાંતિધર્મ અખબાર ના તંત્રી મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ જેઓએ પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી.માં કરવામાં આવેલ બાંધકામો વિરુદ્ધમાં ખોટી ફરીયાદ ગુજરાત ઇન્ડસ્ટ્રીયલ ડેવલોપમેન્ટ કોર્પોરેશન (જી.આઈ.ડી.સી.)માં કરી હેરાનગતિ કર્યા બાદ તેમના સાગરીત જસવંતસિંહ એ.બ્રહ્મભટ્ટ સાથે નાંણાકીય વ્યવહાર કરતા મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ દ્વારા પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી.ના બાંધકામો વિરુદ્ધ કરવામાં આવેલ ફરિયાદોની સમજ મળી ગયેલ છે, જેથી હવે આ ફરિયાદ અંગે કોઈ તકરાર રહેતી નથી તેમ જણાવી તા.૦૧-૧૦-૨૦૨૦ના પત્ર લખી ફરિયાદ પાછી ખેંચી લીધી હતી, જે આ એફીડેવીટ સાથે બિડાણ કરેલ છે, જે પત્ર પુરવાર કરે છે, કે તેઓ દ્વારા ખોટી ફરિયાદ કરવામાં આવી હતી. (જસવંતસિંહ એ.બ્રહ્મભટ્ટ આ અપીલ કેસમાં વિવાદી અને મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ આ સાથે બિડાણ પત્ર મુજબ માંડવાળ કરનાર બંને સગાભાઈઓ છે તેમ અમારી જાણમાં છે.)

આવી ખોટી ફરિયાદોની અરજીઓ તમામ સરકારી વિભાગમાં કરતાં કાયદાકીય વ્યવસ્થા હેઠળ તમામ વિભાગના અધિકારીઓ ફરિયાદ ખોટી હોય તેવું જાણતા હોવા છતાં નાછુટકે, સ્થળ તપાસ કરવી પડતી હોય છે અગર તો આ બાબતેની કાગજી કાર્યવાહી કરવી પડતી હોય છે, જેના કારણે ઔદ્યોગિક એકમ ઉપર દબાણ ઉભું થાય છે અને તે આવા ખોટી ફરીયાદ કરનારા અને આર.ટી.આઈ કરનારા યેન કેન પ્રકારે પ્રત્યક્ષ નહિ પરંતુ પરોક્ષ રીતે એકમના માલિક, મેનેજર, કર્મચારી અને સામાજિક વ્યક્તિનો સંપર્ક કરી મીલના માલિકને સમાધાન કરી લેવા માટે ઓફર આપતા હોય છે, અને ઓફર ન સ્વીકારવામાં આવે ત્યાં સુધી ઉપરોક્ત જણાવ્યા મુજબના વિભાગોમાં

ફરીયાદોના રીમાઈન્ડર લેટર એક પછી એક આપતા હોય છે અને તેમ પણ કામ ન થતું હોય તો જે તે અધિકારીશ્રીનો સંપર્ક કરી મારા દ્વારા કરવામાં આવેલ અરજીનું શું સ્ટેટસ છે ? આમા કેમ કાર્યવાહી નથી કરતા ? આપ કાર્યવાહી નહિ કરશો તો આપના વિરુદ્ધ પણ હું ઉચ્ચ અધિકારી તેમજ સક્ષમ અધિકારી સમક્ષ ફરિયાદ કરીશ તેમજ ફરિયાદ કર્યા બાદ એકમોને ફરીયાદની ઓડીયો-વિડીયો કલીપ અથવા કહેવાતા નાના ચોપાનીયા જેવા ખોટા અખબારોમાં મોકલી આપી નાણાં પડાવવાના ધંધા કરતા હોય છે, આવા તત્ત્વોને પર્યાવરણની સુરક્ષા, વિકાસના કામો તથા આ ઉદ્યોગો સાથે સંકળાયેલા લોકોની કોઈ ચિંતા હોતી નથી, ફક્ત પોતાના અંગત સ્વાર્થ માટે ઉદ્યોગોને બ્લેક મેઇલ કરી નાંણા પડાવી લેવા નો માત્ર હેતુ હોય છે, આ તમામ બાબતો તેમના દ્વારા ચલાવવામાં આવતા સાપ્તાહિક પેપરોમાં છાપી, આ બાબત સાથે સંકળાયેલા લોકોને મોકલી આપવામાં આવે છે તથા સોશીઅલ મીડીયા જેવા કે ફેસબુક, વોટસ એપ મેસેજ મારફત ગ્રુપોમાં ફરતા કરવામાં આવે છે, આમ કરી ખુલ્લી દાદાગીરી કરી મોભી અને સામાજિક સ્ટેટસ ધરાવતા ઉદ્યોગકાર અને સક્ષમ અધિકારીને બાનમાં લઈ તોડ કરતા હોય છે, જેથી ઔદ્યોગિક એકમ જેમાં ૨૦૦ કરતાં વધુ કર્મચારીની રોજી રોટી મેળવવા માટે આશ્રિત હોય છે, ઔદ્યોગિક એકમના માલિક જેઓ સામાજિક હોદ્દો ધરાવતા હોય અને કરોડો રૂપિયાનું ઈન્વેસ્ટમેન્ટ કરી બેન્કની લોન લઈ કામગીરી કરતા હોય, આવી ફરિયાદોના કારણે મોટું નુકશાન ન થઈ જાય અને એકમ બંધ ન થઈ જાય તેવી બીકે આવા તત્ત્વોને નાણાંકીય વ્યવહાર કરી છુટકારો મેળવવાનો પ્રયાસ કરતા હોય છે, હવે આવા તત્ત્વોની સંખ્યામાં સતત વધારો થઈ રહ્યો છે અને રીતસર ઉધરાણીનો ધંધો શરૂ કરવામાં આવેલ છે, કાયદાકીય ગુંચનો ફાયદો ઉઠાવી આવા લોકો પૈસા પડાવવાની રીતસરની કામગીરી કરી રહ્યા છે, તેમ મારી જાણમાં છે.

આવા લોકો ફરિયાદ કર્યેથી યેન કેન પ્રકારે સમાધાન થયા બાદ તેઓ દ્વારા ફરિયાદની માંડવાળનો પત્ર પણ લખીને આપે છે અને જે તે વિભાગોમાં ઈ-મેલ અથવા રૂબરૂ મોકલી આપે છે, જેથી કાયદાકીય રીતે ફરીયાદીને હવે કોઈ ફરિયાદ નથી તેમ રેકૉર્ડ ઉપર લઈ માંડવાળ કરવામાં આવે છે, આવા કેટલાક માંડવાળના પત્રો

અમારી પાસે છે, જે આ એફીડેવીટ સાથે બિડાણ કરેલ છે, આ એફીડેવીટ દ્વારા અમારા સભ્યો એકમોની વેદનાને વાચા આપવા પ્રયત્ન કર્યો છે, અમો આશા રાખીએ કે આવા તત્વોથી અમોને મુક્તિ મળે.

આ એફીડેવીટ હું રાજીબુશી, સમજી વિચારી અને કોઇના કોઈપણ જાતના દાબ દબાણ વિના તન અને મનની સાવધ અને સ્વસ્થ અવસ્થામાં તેમજ બીન કેફ હાલતમાં કરેલ છે.”

(૫.૭) આમ, પ્રમુખશ્રી, પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટીના શ્રી કમલ વિજય તુલસિયાને જણાવેલ કે, અગાઉ મૌખિક રીતે આયોગને કરવામાં આવેલ રજૂઆત મુજબ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટીના સભ્યોને જી.આઈ.ડી.સી. દ્વારા ફાળવવામાં આવેલ પ્લોટમાં કોઈ પણ બાંધકામ, રીપેરીંગ કામ અન્ય કોઈ કામગીરી કરતા જણાય તો આવા ત્રાહિત વ્યક્તિઓ કે જે પોતાને આર.ટી.આઈ. એક્ટિવિસ્ટ છે તેમ જણાવીને તમે બાંધકામના નકશા મંજૂર કરાવેલ છે કે કેમ? અને ગેરકાયદેસર બાંધકામ કરો છો તેવી ધાકધમકી આપી પૈસાની માંગણી કરે છે.

(૫.૮) ત્યારબાદ આવી ત્રાહિત વ્યક્તિઓ/ આર.ટી.આઈ. એક્ટિવિસ્ટ જી.આઈ.ડી.સી.માં સદર બાંધકામ ગેરકાયદેસર છે તેવી વાત કરી માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ અથવા ફરિયાદ કરીને હેરાન ના થવું હોય તો નાણાંની માંગણી કરી બ્લેકમેઈલિંગ કરે છે અને જો નાણાં ન આપે તો માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ કાયદાનો દૂરપયોગ કરીને હેરાન પરેશાન કરવામાં આવે છે. સદર માહિતી, માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ જી.આઈ.ડી.સી.ના અધિકારીઓ પાસે માહિતી માંગવામાં આવતાં ફરજના ભાગરૂપે જી.આઈ.ડી.સી.ના અધિકારીઓ/કર્મચારીઓ સંબંધિત ઔદ્યોગિક એકમની તપાસાર્થે આવતાં હોય છે. દરમિયાનમાં ત્રાહિત વ્યક્તિઓ/ આર.ટી.આઈ. એક્ટિવિસ્ટો આવા ઔદ્યોગિક એકમોનો પુનઃ સંપર્ક કરે છે અને સભ્યોને જણાવે છે કે ફરિયાદ અરજી પાછી ખેંચવી હોય તો નાણાકીય વ્યવહાર કરવો પડશે અને તેમ જણાવીને બ્લેકમેઈલીંગ/નાણાંનું ત્રાગું કરતા હોય છે. ઔદ્યોગિક એકમનો સંચાલક ગભરાઈને/હેરાન પરેશાન ન થવા માંગતા હોય તો નાણાકીય વ્યવહાર કરવા માટે નાછૂટકે સંમત થાય છે.

(૫.૯) જે તે ઔદ્યોગિક એકમના સંચાલક દ્વારા ત્રાહિત વ્યક્તિ/આર.ટી.આઈ. એક્ટીવિસ્ટની નાણાકીય માંગણી સંતોષાય એટલે તરજ જ સમાધાન પત્ર લખી આપવામાં આવે છે અને જો નાણાકીય માંગણી સંતોષવામાં ન આવે તો સંબંધિત ઔદ્યોગિક ઉત્પાદન કરનાર એકમના ઉદ્યોગકારોને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ અરજી કરીને

હેરાન પરેશાન કરવામાં આવે છે.

(૫.૧૦) ગુજરાત રાજ્ય ઔદ્યોગિક હબ હોવાથી ઉદ્યોગકારોને ઔદ્યોગિક એકમ અને વેપાર ઉપર ધ્યાન આપવું ? કે આવા તત્વો દ્વારા થતી હેરાનગતિ ન થાય તે માટે ધ્યાન આપવું ? તે અંગે દ્વિધા પ્રવર્તે છે. આ અંગે સરકારશ્રીમાં અનેક પદાધિકારી/અધિકારીઓને વર્ષોથી વારંવાર ફરિયાદ કરતાં આવ્યા છીએ. પરંતુ તેઓની આ ફરિયાદનો કોઈ અસરકારક નિકાલ આવતો નથી તેમ જણાવીને આવી બાબતોમાંથી ઉગારવા આયોગને ભારપૂર્વક રજૂઆત કરેલ હતી.

(૫.૧૧) આના અનુસંધાને ત્રાહિત વ્યક્તિ/આર.ટી.આઈ. એક્ટીવીસ્ટો દ્વારા સંચાલિત આવી પ્રવૃત્તિને સાબીત કરવા માટે પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી દ્વારા તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ના રોજ કરવામાં આવેલ એફીડેવિટ સાથે

- (૧) શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ ;
- (૨) શ્રી હિતેશ બી. મહેતા ;
- (૩) ડી એન્ડ વાય ન્યુઝ ચેનલ ;
- (૪) શ્રી મેઘના પટેલ ડી.એન્ડ.વાય. ન્યુઝ ચેનલ ;

દ્વારા પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના સભ્યો સંચાલિત ઔદ્યોગિક એકમો વિરુદ્ધ અરજી કરી ત્યારબાદ(નાણાં મળ્યા બાદ) કરી આપેલ સમાધાન પત્ર અને અરજી પાછી ખેંચી લીધેલ હોવાના જે પત્રો ત્રાહિત વ્યક્તિ/આર.ટી.આઈ. એક્ટીવીસ્ટો દ્વારા આપવામાં આવેલ છે તે એફીડેવિટ સાથે રજૂ કરેલ છે તેમ જણાવેલ.

(૫.૧૨) આ ઉપરાંત પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના પ્રમુખશ્રી, કમલ રાજચંદ્ર તુલસીયાને મૌખિક રજૂઆત કરી જણાવેલ કે, સુરત મહાનગરપાલિકા અને જી.આઈ.ડી.સી. વિસ્તારોમાં નીચેની વ્યક્તિઓ એફીડેવિટમાં ઉલ્લેખ મુજબની ગેરકાયદેસર પ્રવૃત્તિ હાથ ધરે છે તેવી રજૂઆત કરી પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના સભ્યો આવી પ્રવૃત્તિથી ખૂબ ત્રાસી ગયેલ છે તેમ જણાવી જે વ્યક્તિઓ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો દૂરપયોગ કરીને પોતાને આર.ટી.આઈ. એક્ટિવિસ્ટ ગણાવીને તેઓના સભ્યો પાસેથી બ્લેકમેઈલિંગ કરીને નાણાં પડાવે છે તેવી વ્યક્તિઓના નામો આયોગને જણાવેલ હતા. જે નીચે મુજબ છે.

ક્રમ નં.	નામ	વિગત
(૧)	શ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ	તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ની એફીડેવિટમાં નામ છે.
(૨)	શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ	તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ની એફીડેવિટમાં નામ છે અને અરજી પછી ખેંચવાનો પત્ર પણ સાથે

		બીડેલ છે.
(૩)	શ્રી હિતેશ મેહતા	તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ની એફીડેવીટ અરજી પાછી ખેંચવાનો પત્ર બીડેલ છે.
(૪)	ગુજરાત હેડ ન્યુઝ ચેનલ	
(૫)	સુ.શ્રી મેઘના પટેલ	ડી.એન્ડ.વાય. ન્યુઝ ચેનલ તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ની એફીડેવીટમાં અરજી પાછી ખેંચવાનો પત્ર સામેલ છે.
(૬)	શ્રી કમલ ડંડેલ	
(૭)	શ્રી તેજ પાટીલ	
(૮)	ડી.એન.વાય. ન્યુઝ ચેનલ	તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ની એફીડેવીટમાં અરજી પાછી ખેંચવાનો પત્ર સામેલ છે. આ ઉપરાંત અન્ય પ્રતિનિધિશ્રીઓ પણ હોવાની રજૂઆત કરેલ.
(૯)	શ્રી હિમાંશુ માસ્ટર	
(૧૦)	શ્રી અનિલ શુક્લા	
(૧૧)	શ્રી કપિલ સોમાભાઈ પરમાર	
(૧૨)	શ્રી ચેતન પટેલ	
(૧૩)	શ્રી નરેશભાઈ ખુમાન	
(૧૪)	શ્રી નવીન આર.પી.	
(૧૫)	શ્રી મિહિર પટેલ	
(૧૬)	શ્રી રાજેશ પટેલ	
(૧૭)	શ્રી વિનોદ કુલકર્ણી	
(૧૮)	શ્રી જીતેન્દ્ર નરોત્તમભાઈ પટેલ	
(૧૯)	શ્રી એમ. કે. પરમાર	
(૨૦)	શ્રી પરેશ સોલંકી	
(૨૧)	શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ	
(૨૨)	શ્રી બિપીન બ્રહ્મભટ્ટ	
(૨૩)	શ્રી કે.આર. મિશ્રા	

(૨૪)	શ્રી અજય ત્રિવેદી	
(૨૫)	શ્રી નામદેવ રબારી	
(૨૬)	શ્રી બબલુ ભરવાડ	
(૨૭)	ગોપાલક સેવા મંડળ સંસ્થા	

(૫.૧૩) આમ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના પ્રમુખશ્રી દ્વારા જી.આઈ.ડી.સી. વિસ્તારમાં માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ બ્લેકમેઈલીંગ કરીને નાણાં પડાવવાની પ્રવૃત્તિમાં કાર્યરત વ્યક્તિઓના ન્યુઝ ચેનલોના નામ આપેલ. જો કે તેઓએ જણાવેલ કે, પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના સભ્યો દ્વારા હાલ પૂરતું શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ, સુ. શ્રી મેઘનાભેન પટેલ અને સાથી મિત્રો શ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ વિરૂદ્ધ એફીડેવિટ આયોગને આપેલ છે. જ્યારે શ્રી હિતેષ મહેતા, ડી.વાય. એન્ડ ન્યુઝ ચેનલ અન્ય વ્યક્તિઓના મૌખિક નામો આપેલ છે તે અંગે પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના પ્રમુખશ્રીએ જણાવેલ હતું કે, તેઓની સોસાયટીના સભ્યો, અન્ય કહેવાતા આર.ટી.આઈ. એક્ટિવિસ્ટો વિરૂદ્ધ બીકના કારણે લેખિતમાં કોઈ પુરાવા આપવા હાલ પુરતા સંમત થતા નથી. પરંતુ સદર નોટરાઈઝ્ડ એફીડેવિટમાં જણાવેલ કાર્યપદ્ધતિ અપનાવી પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના કેટલાક સભ્યો વિરૂદ્ધ અરજી કરી ત્યારબાદ નાણાં પડાવી સમાધાન કરવા માટે જે પત્રો આવા કહેવાતા આર.ટી.આઈ. એક્ટીવીસ્ટ/ત્રાહિત વ્યક્તિઓએ લખીને આપેલ છે તે પત્રો સભ્યો મારફતે મળેલ છે તેની નકલો સદર એફીડેવિટ સાથે બિડેલ છે જેની વિગત નીચે મુજબ છે.

(૫.૧૩.૧) શ્રી મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ દ્વારા વહીવટી સંચાલક એમ.ડી. જી.આઈ.ડી.સી. ઉદ્યોગ ભવનને તા.૦૧/૧૦/૨૦૨૦ના રોજ મોકલી આપેલ ફરિયાદ દફતરે કરવા માટેની અરજી નીચે મુજબ છે.

“ આપશ્રી ને ખાસ આગ્રહ પૂર્વક રજૂઆત કરવાની કે....

અમો અરજદાર પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી. માં થઈ રહેલ કેટલાક બાંધકામ

સંદર્ભે ફરિયાદ કરેલ હતી, જે અન્વયે અમો અરજદાર ને

તા.૨૮.૦૯.૨૦૨૦ ના રોજ સુરત આઈ.ડી.સી કચેરી ઓફિસ રૂબરૂ

બોલાવી જરૂરી સમજ આપેલ. જેથી હવે અમો અરજદારની આ તબક્કે

કોઈ તકરાર રહેતી ના હોવાનું ધ્યાને લઈ અમારી ફરિયાદ દફતરે કરવા

વિનંતી. ”

(૫.૧૩.૨) હિતેષ બી. મહેતા તા.૦૭/૧૦/૨૦૧૯ના રોજ જાહેર માહિતી અધિકારી અને મદદનીશ ઈજેનર, જી.આઈ.ડી.સી., સુરતને કરેલ ફરિયાદ માંડવાળ અરજી નીચે મુજબ

છે.

“ અમો નીચે સહી કરનારએ અમારા વકીલ મારફત તમોને તથા અન્ય ઓથોરીટીઓને સંબોધીને સ્ટેચ્યુટરી નોટીસ હુકમ ફરીયાદ ગેરકાયદેસર બાંધકામ અંગે આપેલ છે. જેમાં આ ઓથોરીટીઓ પાંડેસરા GIDC માં કામગીરી કરેલ છે તે સંબંધે કામગીરીથી અમોને સંતોષ છે જેથી કાનૂની રીતે બાધ ન આવે તે રીતે અમો આ પાંડેસરા GIDC પૂરતું અમારી ફરીયાદને રદ કરીએ છીએ જેની આ લેખિત જાણ તમોને કરીએ છીએ. અમારા કાનૂની હકકો અબાધિત રાખીને પાંડેસરા GIDC વાળી અમારી ફરીયાદ માંડવાળ કરશો.”

(૫.૧૩.૩) ડી એન્ડ વાય ન્યુઝ તથા અન્ય સાથી ફરિયાદીઓ દ્વારા તારીખ વગરની ફરિયાદ અને અરજીથી રીજીયોનલ મેનેજર, ગુજરાત ઈન્ડસ્ટ્રીયલ ડેવલપમેન્ટ કોર્પોરેશન, સુરતને ફરિયાદ અરજી રદ કરવા માટે લખેલ પત્રની વિગતો નીચે મુજબ છે.

“જત સવિનય જણાવવાનું કે હું નીચે સહી કરનાર મેઘના ડી. પટેલ દ્વારા તા.૧૫-૦૬-૨૦૨૦ના રોજ તમોને તથા ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમના અન્ય ઓથોરીટીને પાંડેસરા જી. આઈ. ડી.સી.માં પ્લોટ નં.૪૨૨/૧, સી૧/૧૧, ૧૭૫, ૬૫, ૨૬૧/બી, ૩૦૭/૨, ૨૯૩/૨, ૨૯૪/૧૧, ૧૧૧, ૧૧૨, ૧૪, ૧૫, ૧૬, સેન્ટ્રલ પાર્ક, એ-૨૯, સેન્ટ્રલ પાર્ક ઉપર ચાલતા બાંધકામો જોખમી તથા પ્લાન પાસ વગરના છે તેમજ ગેરકાયદેસર છે કે કેમ ? તે બાબતે તપાસ કરી યોગ્ય કાર્યવાહી કરવા પત્રો તેમજ નોટીસ પાઠવી હતી, જેઓની અમો દ્વારા સ્થળ તપાસ કરી છે, જે કામથી અમોને સંતોષ છે, આ બાબતે અમારા સુત્રોને કોઈ ગેરસમજ થઈ હોય તેવું પ્રતિત થયેલું જે પાછળથી સ્થળ તપાસ દરમિયાન બરાબર માલુમ પડ્યું છે. જેથી કાનૂની રીતે બાધ ન આવે તે રીતે હું આ પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી. વિસ્તારમાં આવેલા બાંધકામો અંગેની મારી તમામ ફરિયાદોને પરત લેવા અરજી કરું છું, જેની આ લેખિત જાણ આપશ્રીને કરીએ છીએ, અમારા કાનૂની હક્કો અબાધિત રાખીને પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી. વિસ્તારના તમામ પ્લોટો માટે કરવામાં આવેલ મારા અને મારા સાથીઓ તરફથી આવેલ ફરિયાદ રદ કરવા વિનંતી છે.”

(૫.૧૩.૪) મેઘના ડી. પટેલ, ડી.વાય. એન્ડ ન્યુઝ તથા અન્ય સાથી ફરિયાદીઓ દ્વારા

રીજીયોનલ મેનેજર, ગુજરાત ઈન્ડસ્ટ્રીયલ ડેવલપમેન્ટ કોર્પોરેશન, સુરતને ફરિયાદ રદ કરવા માટે લખેલ પત્રની વિગતો નીચે મુજબ છે.

“જત સવિનય જણાવવાનું કે હું નીચે સહી કરનાર મેઘના ડી. પટેલ દ્વારા તા.૧૫-૦૬-૨૦૨૦ના રોજ તમોને તથા ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમના અન્ય ઓથોરીટીને પાડેસરા જી. આઈ. ડી. સી. માં પ્લોટ નં.૪૨૨/૧, સી૧/૧૧, ૧૭૫, ૬૫, ૨૬૧/બી, ૩૦૭/૨, ૨૯૩/૨, ૨૯૪/૧૧, ૧૧૧, ૧૧૨, ૧૪, ૧૫, ૧૬, સેન્ટ્રલ પાર્ક, એ-૨૯, સેન્ટ્રલ પાર્ક ઉપર ચાલતા બાંધકામો જોખમી તથા પ્લાન પાસ વગરના છે તેમજ ગેરકાયદેસર છે કે કેમ ? તે બાબતે તપાસ કરી યોગ્ય કાર્યવાહી કરવા પત્રો તેમજ નોટીસ પાઠવી હતી, જેઓની અમો દ્વારા સ્થળ તપાસ કરી છે, જે કામથી અમોને સંતોષ છે, આ બાબતે અમારા સુત્રોને કોઈ ગેરસમજ થઈ હોય તેવું પ્રતિત થયેલું જે પાછળથી સ્થળ તપાસ દરમ્યાન બરાબર, માલુમ પડ્યું છે. જેથી કાનુની રીતે બાંધ ન આવે તે રીતે હું આ પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી. વિસ્તારમાં આવેલા બાંધકામો અંગેની મારી તમામ ફરિયાદોને પરત લેવા અરજી કરું છું, જેની આ લેખિત જાણ આપશ્રીને કરીએ છીએ, અમારા કાનુની હક્કો અબાધિત રાખીને પાંડેસરા જી.આઈ.ડી.સી. વિસ્તારના તમામ પ્લોટો માટે કરવામાં આવેલ મારા અને મારા સાથીઓ તરફથી આવેલ ફરિયાદ રદ કરવા વિનંતી છે.”

(૫.૧૪) આમ, પાંડેસરા ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના મેનેજરશ્રી દ્વારા તેઓની તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ની એફીડેવિટ સાથે પાંડેસરા ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના સભ્યો વિરુદ્ધ અરજીઓ કરી તેઓને ધાકધમકી આપી ગેરકાયદેસર રીતે નાણાં પડાવ્યા બાદ સમાધાન પત્ર લખી અરજી પાછી ખેંચનાર નીચે જણાવ્યા મુજબના ઈસમો વિરુદ્ધ આયોગને ગંભીર ફરિયાદ મળેલ છે. જેના નામો નીચે મુજબ છે.

- (૧) શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ, તંત્રી, કાન્તિ ધર્મ અખબાર
- (૨) શ્રી જસવંતસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ (શ્રી મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટના ભાઈ)
(એફીડેવિટ મુજબ)
- (૩) શ્રી હિતેશ બી. મહેતા
- (૪) ડી એન્ડ વાય ન્યુઝ તથા અન્ય સાથી ફરિયાદીઓ
- (૫) સુ.શ્રી મેઘના ડી. પટેલ, ડી.વાય. એન્ડ ન્યુઝ તથા અન્ય સાથી ફરિયાદીઓ.

(૫.૧૫) વધુમાં આયોગ ખાતેની આજની એટલે કે, તા.૧૨/૦૩/૨૦૨૫ની પાંચમી સુનાવણીમાં હાજર રહેલ જી.આઈ.ડી.સી.ના જાહેર માહિતી અધિકારી અને નાયબ કાર્યપાલક ઇજનેરશ્રીએ સુનાવણી દરમિયાન જાણ કરેલ હતી કે, સુરત ખાતેના વર્તમાન પત્રોમાં પ્રસિધ્ધ થયેલ સમાચાર મુજબ પોલીસ કમિશનરશ્રી, સુરત શહેર હેઠળના સચિન જી.આઈ.ડી.સી. પોલીસ સ્ટેશન ખાતે શ્રી જસવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ વિરુદ્ધ બે એફ.આઈ.આર. તા.૧૦/૦૩/૨૦૨૫ના રોજ નોંધવામાં આવેલ છે. આથી આયોગે બંને એફ.આઈ.આર.ની નકલો ઈ-મેઈલથી મોકલી આપવા સૂચના આપેલ જેની વિગતો નીચે મુજબ છે.

(૫.૧૫.૧) ફરિયાદીશ્રી એવિન હેમંતકુમાર સુખરામવાલા દ્વારા સચિન જી.આઈ.ડી.સી. પોલીસ સ્ટેશન, સુરત શહેર ખાતે એફ.આઈ.આર. નં.૧૧૨૧૦૦૦૨૨૫૦૭૫૮ તા.૧૦/૦૩/૨૦૨૫ના રોજ નોંધવામાં આવેલ છે. સદર ફરિયાદ બી.એન.એસ. સેક્શન ૩૦૮(૨), ૩૦૮(૫) અને જી.પી.એ. કલમ-૧૩૫(૧) હેઠળ નોંધવામાં આવેલ છે.

“જેથી આ પત્રકાર જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટનાઓએ મારા ખાતા શેડનુ બાંધકામ જી.આઈ.ડી.સી.ના રૂલ્સ અને રેગ્યુલેશન વિરુદ્ધનું અને ગેરકાયદેસરનું હોવાનું જણાવી અમોને ખોટી રીતે હેરાન પરેશાન કરી મારી વિરુદ્ધ ખોટી અરજીઓ કરી મને છરો બતાવી મને જાનથી મારી નાંખવાની ધાક ધમકી આપી ડરાવી ધમકાવી મારી પાસેથી રૂ.૫૦,૦૦૦ ની માંગણી કરી રૂ.૧૫,૦૦૦ લઈ બાકીના રૂપીયા ચુકવવા જણાવી ગુનો કરેલ હોય મારી તેઓ વિરુદ્ધમાં ધોરણસર થવા મારી ફરીયાદ છે”

(૫.૧૫.૨) ફરિયાદીશ્રી પરેશભાઈ ભીખુભાઈ મોવલીયા દ્વારા સચિન જી.આઈ.ડી.સી. પોલીસ સ્ટેશન, સુરત શહેર ખાતે એફ.આઈ.આર. નં.૧૧૨૧૦૦૦૨૨૫૦૭૫૭ તા.૧૦/૦૩/૨૦૨૫ના રોજ બીજી ફરીયાદ નોંધવામાં આવેલ છે. સદર ફરિયાદ બી.એન.એસ. સેક્શન ૩૦૮(૨), ૩૦૮(૫) અને જી.પી.એ. કલમ-૧૩૫(૧) હેઠળ નોંધવામાં આવેલ છે.

“જેથી આ પત્રકાર જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટનાઓએ મારા ખાતા શેડનુ બાંધકામ જી.આઈ.ડી.સી. ના રૂલ્સ અને રેગ્યુલેશન વિરુદ્ધનું અને ગેરકાયદેસરનું હોવાનું જણાવી અમોને ખોટી રીતે હેરાન પરેશાન કરી અમારી વિરુદ્ધ ખોટી અરજીઓ કરી અમોને છરો બતાવી અમારી પાસેથી અમોને જાનથી મારી નાંખવાની ધાક ધમકી આપી અમોને ડરાવી

ધમકાવી અમારી પાસેથી રૂ.૭૦,૦૦૦ ની માંગણી કરી અમારી પાસેથી રૂ.૨૦,૦૦૦ લઈ બાકીના રૂપીયા ચુકવવા જણાવી ગુનો કરેલ હોય મારી તેઓ વિરૂધ્ધમાં ધોરણસર થવા મારી ફરીયાદ છે.

Complaint (ફરીયાદ)

મારું નામ પરેશભાઈ ભીખુભાઈ મોવલીયા, ઉ. વ. -૪૮, ધંધો - વેપાર, રહે. મકાન નંબર-૬૮, અમર સ્વપ્ન સોસાયટી, સચિન પોસ્ટ ઓફીસ પાસે સચીન સુરત, મુળ વતન ગામ. ભાયાવદર, તા.કુકાવાવ, જી.અમરેલી, મો.નં-૯૮૨૫૧-૪૬૨૫૧.

રૂબરૂમાં આવી જાહેર કરી મારી ફરીયાદ હકીકત લખાવું છું કે, હું ઉપર જણાવેલ સરનામે મારા પરિવાર સાથે છેલ્લાં ૨૫ વર્ષથી રહું છું અને છેલ્લાં ૨૦ વર્ષથી સચીન જી.આઈ.ડી.સી શેડ નં - ૪૩(ડી), પ્લોટ

નંબર-૪૩૧૩/૪ માં અક્ષરફેબના નામથી કાપડ વણાટ કરવાનું ખાતું ચલાવી મારું તથા મારા પરિવારનું જીવન ગુજરાન ચલાવું છું.

આજથી આશરે ૨૦ વર્ષ પહેલાં મેં બાંધકામ થયેલ શેડવાળી મીલકત અમોએ લીધેલ અને તેમાં અમોએ કાપડ વણવાના મશીન મુકાવી કાપડ બનાવવાનું કામ ચાલુ કરેલ જેમાં અમો આજદિન સુધી કામ કરતા આવેલ.

ડિસેમ્બર-૨૦૨૩ માં મને ચોક્કસ તારીખ યાદ નથી પરંતુ હું મારા ખાતા ઉપર હાજર હતો તે વખતે એક દિવસ બપોરના આશરે બે અઢી

વાગ્યાના સમયે હું મારા ભાઈ ભરતભાઈ સાથે અમારા ખાતાની ઓફીસે હાજર હતો તે વખતે એક ઇસમ અમારી પાસે આવેલ અને તે કાંતિધર્મ ન્યુઝ પેપરનો પત્રકાર જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ હોવાનું જણાવેલ અને તેણે અમોને કહેલ કે, તમારા આ ખાતાનો બનેલ શેડ

જી.આઈ.ડી.સી. ના રૂલ્સ અને રેગ્યુલેશન વિરૂધ્ધનો અને ગેરકાયદેસરનો બનેલ છે, અને આ બાબતે તમોએ લાગતા વળગતા વિભાગની

પરમિશન લીધેલ નથી અને તમારી આ શેડ હુ જી.આઈ.ડી.સી.ની

કચેરીમાં અરજી કરી તોડાવી નાંખીશ. જો તમારે આ શેડનું બાંધકામ

બચાવવું હોય તો મને પૈસા આપવા પડશે જેથી અમોએ તેમને જણાવેલ કે, અમોએ આ શેડ તૈયાર બનેલ ખરીદેલ છે જેમાં અમોએ કોઈ ફેરફાર

કરાવેલ નથી અને આ શેડ વર્ષો અગાઉ બનેલ છે જેથી અમોએ કોઈ

ગેરકાયદેસર બાંધકામ કરેલ નથી તમારે જે કરવું હોય તે કરો. જેથી

તેઓ ત્યાંથી ચાલ્યા ગયેલ.

ત્યારબાદ આ પત્રકાર જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ વારંવાર કોઈના કોઈ રીતે અમોને હેરાન પરેશાન કરવા સારું જી.આઈ.ડી.સી.ની અલગ અલગ કચેરીઓમાં અમારા શેડ બાબતે અરજીઓ કરી અમોને હેરાન પરેશાન કરતા આવેલ.

ત્યારબાદ જાન્યુઆરી - ૨૦૨૫ માં મને તારીખ યાદ નથી પરંતુ એક દિવસ હું મારા ખાતાની બહારના ભાગે રોડ ઉપર હાજર હતો ત્યારે બપોરના આશરે ત્રણેક વાગ્યાના અરસામાં આ પત્રકાર જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટનાઓ કોઈ ફોર વ્હીલ ગાડીમાં મારી પાસે આવેલ અને તેણે મને જણાવેલ કે, તમારા શેડના ગેરકાયદેસરના બાંધકામ બાબતે તમને મે વાત કરેલ હતી તે બાબતે શું વિચાર્યું? જેથી મે તેમને કહેલ કે “કેમ મને ખોટી રીતે હેરાન કરો હવે તમે મને વધુ હેરાન કરશો તો હું તમારી વિરૂધ્ધ કાર્યવાહી કરીશ તેમ કહેતા તેઓ ગુસ્સે થઈ તેઓએ તેમની કમ્પરના ભાગે રાખેલ છરો બનાવેલ અને કહેલ કે, તું મને ઓળખતો નથી તમારે સુખેથી રહેવું હોય તો મને રૂપીયા ૭૦ હજાર આપવા પડશે. નહીંતર જાનથી જઈશ અને આ બાંધકામ પણ તોડાવી નાંખીશ, જેથી હું તેઓથી ડરી ગયેલ અને તે વખતે મારી પાસે ૨૦ હજાર રૂપીયા હોય જે તેઓને આપતા તેઓએ તે રૂપીયા લઈ મને તેમનો મો. નં-૯૭૨૭૨-૮૯૩૪૩ આપેલ અને કહેલ કે, બાકીના ૫૦ હજાર રૂપીયાની વ્યવસ્થા કરી, આપેલ મોબાઈલ નંબર પર ફોન કરવા જણાવેલ.

ત્યારબાદ તેઓ ત્યાંથી જતા રહેલ અને હું મારા ખાતામાં જઈ મારા ભાઈ ભરતભાઈને ઉપરોક્ત બનાવની વાત કરતાં તેણે મને કહેલ કે, હવે એક પણ રૂપીયો આપવો નથી અને ફરીથી આવે તો પોલીસ બોલાવી લેવાની તેમ નક્કી કરેલ.

ત્યારબાદ હમણાં થોડા દિવસથી ન્યુઝમાં લોકો પાસેથી ખોટી રીતે રૂપીયા પડાવવા સારું કેટલાક આર.ટી.આઈ એક્ટીવિસ્ટો દ્વારા ખોટા આક્ષેપોવાળી અરજીઓ કરી હેરાન પરેશાન કરતા ઇસમો વિરૂધ્ધ લોકો પોલીસ સમક્ષ નિડર થઈ ફરીયાદ કરતા હોવાના સમાચાર આવતા હોઈ, જેથી હું પણ મારી સાથે બનેલ બનાવ બાબતે આજરોજ ફરીયાદ કરવા આવેલ છું. જેથી આ પત્રકાર જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટનાઓએ મારા ખાતા શેડનું ભાંધકામ જી.આઈ.ડી.સી.ના રૂલ્સ અને રેગ્યુલેશન વિરૂધ્ધ અને ગેરકાયદેસરનું હોવાનું જણાવી અમોને ખોટી રીતે હેરાન પરેશાન કરી અમારી વિરૂધ્ધ ખોટી અરજીઓ કરી અમોને છરી બતાવી અમારી પાસેથી

અમોને જાનથી મારી નાંખવાની ધાક ધમકી આપી અમોને ડરાવી
 ધમકાવી અમારી પાસેથી રૂ. ૭૦,૦૦૦/- ની માંગણી કરી અમારી પાસેથી
 રૂ. ૨૦,૦૦૦/- લઈ બાકીના રૂપીયા ચુકવવા જણાવી ગુનો કરેલ હોય મારી
 તેઓ વિરૂધ્ધમાં ધોરણસર થવા મારી ફરીયાદ છે મારા સાહેદો
 ફરીયાદમાં જણાવેલ તેમજ પોલીસ તપાસમાં નિકળે તેઓ વિગેરે છે.”

(૫.૧૬) આમ, શ્રી જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ સામે ભારતીય ન્યાય સહિતા અને
 ગુજરાત પોલીસ એક્ટ નીચે નોંધવામાં આવેલ ગુન્હાઓની કલમોની વિગત નીચે મુજબ
 છે.

(૫.૧૬.૧) **BNS Section 308(2)**

(2) Whoever commits extortion shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to seven years, or with fine, or with both.

(૫.૧૬.૨) **BNS Section 308(5)**

(5) Whoever commits extortion by putting any person in fear of death or of grievous hurt to that person or to any other, shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to ten years, and shall also be liable to fine.

(૫.૧૬.૩) **G.P.A. 135(1)**

135. Penalty for contravention of rules or directions under sections 37, 39 or 40.

- Whoever disobeys an order lawfully made under sections 37, 39 or 40 or abets the disobedience thereof shall, on conviction, be punished-

- (i) if the order disobeyed or of which the disobedience was abetted was made under sub-section (1) of section 37 or under section 39, or section 40, with imprisonment for a term which may extend to one year but shall not, except for reasons to be recorded in writing, be less than four months and shall also be liable to fine, and**
- (ii) if the said order was made under sub-section (2) of section 37, with imprisonment for a term which may extend to one month or with fine which may extend to one hundred rupees, and**
- (iii) if the said order was made under sub-section (3) of section 37, with fine which may extend to one hundred rupees.**

(૫.૧૭) સદર બંને ફરિયાદો નોંધાયા બાદ સચિન જી.આઈ.ડી.સી. પોલીસ સ્ટેશન, સુરત શહેર દ્વારા પોલીસ કમિશ્નરશ્રી, સુરતની વેબસાઈટ પર નીચે મુજબ પ્રેસનોટ પણ મુકવામાં આવેલ છે. જે નીચે મુજબ છે.

“સચીન GIDC વિસ્તારના બે ઉદ્યોગપતિઓ પાસેથી ગેરકાયદેસર રીતે ખંડણી માંગનાર બે ગુનાના આરોપીને પકડી પાડતી સચીન GIDC પોલીસ”

તા.૧૦/૦૩/૨૦૨૫

“ સચીન GIDC પો.સ્ટે માં બે ઉદ્યોગપતિઓ પાસેથી ગેરકાયદેસર બાંધકામ કરેલાનુ જણાવી GIDC ની અલગ અલગ કચેરીઓમાં આર.ટી.આઈ હેઠળ અરજીઓ કરી તેમજ ધાકધમકીઓ આપનાર આરોપી જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ વિરુદ્ધ આજરોજ ફરીયાદ આપતા ખંડણી અંગેના બે ગુના દાખલ થયેલ જે ગુનામાં સંડોવાયેલ આરોપીને શોધી કાઢવા માનનીય પોલીસ કમિશનર શ્રી અનુપમસિંહ ગેહલોટ સાહેબ તથા મે.સંયુક્ત પોલીસ કમિશનરશ્રી, સેક્ટર-૨ સાહેબ તથા મે.નાયબ પોલીસ કમિશનર શ્રી ઝોન-૬ સાહેબ તથા મે.મદદનીશ પોલીસ કમિશનર શ્રી "આઈ" ડિવીઝન સાહેબ નાઓ તરફથી આપેલ સુચનાઓ અનુસંધાને પો.ઇન્સ.શ્રી. કે.એ.ગોહિલ તથા સેકન્ડ પો.ઇન્સ શ્રી બી.બી.પરમાર નાઓના માર્ગદર્શન હેઠળ તથા સર્વેલન્સ સ્ટાફના A.S.I. મો.ઇરસાદ ગુલામ સાદીક બ.નં- ૩૦૩૪ નાઓના નેતૃત્વ હેઠળ સર્વેલન્સ સ્ટાફના અ.હે.કો.દિગ્વિજયસિંહ અજીતસિંહ બ.નં-૯૩૫ તથા અ.પો.કો.મેહુલકુમાર પ્રવિણભાઈ બ.નં-૨૭૨૨ નાઓએ સંયુક્ત બાતમી હકિકત આધારે આરોપીને પકડી પાડી પ્રસંશનીય કામગીરી કરેલ છે.

નોંધાયેલ ગુનાઓની વિગત :-

(૧)સચીન GIDC પોલીસ સ્ટેશન A-FIR

નંબર-૧૧૨૧૦૦૦૨૨૫૦૭૫૭/૨૦૨૫ બી.એન.એસ.

કલમ.૩૦૮(૨),૩૦૮(૫) મુજબ તથા જી.પી.એક્ટની કલમ-૧૩૫(૧)

મુજબ

(૨)સચીન GIDC પોલીસ સ્ટેશન A-FIR

નંબર-૧૧૨૧૦૦૦૨૨૫૦૭૫૮/૨૦૨૫ બી.એન.એસ.કલમ.૩૦૮(૨),

૩૦૮(૫), ૩૫૨ તથા જી.પી.એક્ટની કલમ-૧૩૫(૧) મુજબ.

∴ પકડાયેલ આરોપીનું નામ જશવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ ઉ.વ.૪૭
 ધંધો.પત્રકાર રહે.જી/૫૦૩, એમ્પાયર રેસીડેન્સી ડિંડોલી સુરત મુળ
 વતન કારોડા, તા.ચાણસ્મા, જી.પાટણ.
 કામગીરી કરનાર અધીકારી કર્મચારી:-
 પો.ઈન્સ.શ્રી કે.એ.ગોહિલ, સેકન્ડ પો.ઈન્સ શ્રી બી.બી.પરમાર તથા
 સર્વેલન્સ સ્ટાફના અ.હે.કો.દિગ્વિજયસિંહ અજીતસિંહ બ.નં-૯૩૫ તથા
 અ.પો.કો. મેહુલકુમાર પ્રવિણભાઈ બ.નં-૨૭૨૨ નાઓએ ટીમ વર્કથી
 કરેલ છે.”

(પ.૧૮) આમ તા.૧૨/૦૩/૨૦૨૫ના રોજ ચાલુ સુનાવણીમાં જાહેર માહિતી અધિકારી દ્વારા
 જે હકીકત જણાવવામાં આવી છે તે હકીકતને પોલીસ કમિશનરશ્રી, સુરત શહેરની
 વેબસાઈટ પર મૂકવામાં આવેલ સદર પ્રેસનોટથી અનુમોદન મળે છે. જેની આયોગ
 ગંભીર નોંધ લે છે.

(પ.૧૯) આ ઉપરાંત, પાંડેસરા ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લિમિટેડ દ્વારા શ્રી મહેન્દ્રસિંહ
 એ. બ્રહ્મભટ્ટ વિરુદ્ધ અને શ્રી જશવંતસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ વિરુદ્ધ માહિતી અધિકાર
 અધિનિયમ-૨૦૦૫નો દૂરપયોગ કરી ઉપર જણાવ્યા મુજબનું દુષ્કૃત્ય આચરવામાં આવેલ
 છે તે સબબ કરવામાં આવેલ નોટરાઈઝડ એફીડેવિટ જે આયોગને મોકલેલ છે તેને
 પોલીસ કમિશનરશ્રી, સુરત હેઠળના સચિન જી.આઇ.ડી.સી. પોલીસ સ્ટેશન, સુરત શહેર
 ખાતે નોંધાયેલ ઉપરોક્ત બે એફ.આઇ.આર.થી અનુમોદન મળે છે.

(પ.૨૦) સદર દુષ્કૃત્ય સાથે તેઓના ભત્રીજા શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ પણ જોડાયેલ છે તેવું
 આયોગનું માનવું છે. જો કે, હાલ શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ વિરુદ્ધ કોઇ એફ.આઇ.આર. થયેલ
 નથી કે પાંડેસરા ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી. દ્વારા કરવામાં આવેલ નોટરાઈઝડ
 એફીડેવિટમાં કે એની સાથે મોકલવામાં આવેલ સમાધાન પત્રોમાં તેઓનું નામ નથી.
 પરંતુ પાંડેસરા ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી. ના પ્રમુખશ્રી કમલ તુલસીયાની દ્વારા
 સુનાવણીમાં જે મૌખિક રજૂઆત કરેલ છે તેમાં જે અન્ય આર.ટી.આઇ. એક્ટીવિસ્ટોના
 નામ આપેલ છે તેમાં શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટનું નામ છે. આથી આયોગે આ બાબતે પણ
 વિચાર કરવો રહ્યો.

(પ.૨૧) આયોગ ખાતે અત્યાર સુધી કરવામાં આવેલ ફરિયાદો/અરજીઓની સુનાવણીમાં
 શ્રી મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ, શ્રી જશવંતસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ અને શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ ની
 સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની કાર્યરીતિ તે હતી કે તેઓ અરસ પરસ હાજરી આપતા હતા.

એટલે કે આ બે કાકા અને ભત્રીજા દ્વારા વિશાળ સંખ્યામાં કરવામાં આવેલ ફરિયાદો/અપીલોમાં જો અરજી/ફરિયાદ કરનાર કાકા અથવા ભત્રીજા હાજર રહી શકે તેમ ન હોય તો મહદઅંશે એકબીજા વતી કોઈને કોઈ હાજર રહેતું હતું અને આયોગ સમક્ષ ફરિયાદ અને અપીલમાં રજૂઆત કરતા હતા. જે દર્શાવે છે અને સાબિત પણ કરે છે કે બંને કાકાઓ અનુક્રમે (૧) શ્રી મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ (૨) શ્રી જસવંતસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ અને ભત્રીજા (૩) શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ બળજબરીથી નાણાં પડાવવાના કૃત્યમાં મેળાપીપણામાં એકબીજા સાથે સામેલ છે.

(૫.૨૨) શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ દ્વારા આયોગ ખાતે કરવામાં આવેલ આયોગ સમક્ષની અન્ય અપીલો નં.અ-૬૧૬૭-૨૦૨૩, અ-૦૭૨૨-૨૦૨૪, અ-૦૭૨૩-૨૦૨૪, અ-૦૭૨૬-૨૦૨૪, અ-૦૭૨૭-૨૦૨૪, અ-૦૭૩૦-૨૦૨૪, અ-૦૭૩૮-૨૦૨૪ અને અ-૭૫૬-૨૦૨૪ના આયોગનો તા.૦૬/૦૨/૨૦૨૫નો સંયુક્ત આદેશ નીચે મુજબ છે.

“આજરોજ વિવાદીની કુલ-૧૭ બીજી અપીલની સુનાવણી યોજવામાં આવેલ છે. વિવાદીની લેખિત રજૂઆત અનુસાર, તેઓના કાકા શ્રી મહેન્દ્રસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ વિવાદી વતી ઉપસ્થિત રહેનાર હોવાથી, વિવાદી વતી રજૂઆત કરવા માટે આયોગ દ્વારા તેઓને પરવાનગી આપવામાં આવી. આયોગને જણાયું છે કે વિવાદી મોટેભાગે અપીલની સુનાવણીમાં ઉપસ્થિત રહેતા નથી. પરંતુ, તેઓના બદલે શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ અથવા શ્રી જસવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ ઉપસ્થિત રહે છે.

આયોગની પૃચ્છા અન્વયે/શ્રી મહેન્દ્રસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ જણાવે છે કે તેઓ, શ્રી જસવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ અને શ્રી હર્ષ બ્રહ્મભટ્ટના પિતાશ્રી દિનેશકુમાર બ્રહ્મભટ્ટ સગાભાઈઓ છે. આયોગ પાસે ઉપલબ્ધ વિગતો અનુસાર વિવાદી તેમજ શ્રી મહેન્દ્રસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટ અને શ્રી જસવંતસિંહ અમૃતલાલ બ્રહ્મભટ્ટના રહેઠાણનું સરનામું પણ સમાન છે.

આ ઉપરાંત, વેબસાઇટ પરથી મળેલ માહિતી અનુસાર, અગાઉ સુરતથી પ્રસિધ્ધ થયેલ “ક્રાંતિધર્મ” અખબારના તા.૦૨/૧૦/૨૦૧૭ના અંકમાં દર્શાવ્યા અનુસાર, શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ અખબારના તંત્રી છે, વિવાદી શ્રી હર્ષ બ્રહ્મભટ્ટના પિતાશ્રી દિનેશકુમાર બ્રહ્મભટ્ટ આ અખબારના સંવર્ધક તંત્રી છે અને શ્રી જસવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ અખબારના કાર્યવાહક તંત્રી છે.

એક જ કુટુંબની ઉક્ત ત્રણેય વ્યક્તિઓ તરફથી વર્ષ-૨૦૦૯ થી અત્યાર

સુંધીમાં આયોગ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલ બીજી અપીલ/ફરિયાદની આંકડાકીય માહિતી નીચે મુજબ છે.

ક્રમ	વર્ષ	આયોગ સમક્ષ રજૂ થયેલ અપીલ/ફરિયાદની સંખ્યા		
		શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ	શ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ	શ્રી હર્ષ બ્રહ્મભટ્ટ
૧	૨૦૦૯	૦૧૨	૦૦૪	-
૨	૨૦૧૦	૦૪૩	૦૨	-
૩	૨૦૧૧	૦૪૩	-	-
૪	૨૦૧૨	૦૫૬	૦૬	-
૫	૨૦૧૩	૦૮૬	૦૬	-
૬	૨૦૧૪	૦૧૧૯	૦૫	-
૭	૨૦૧૫	૦૧૫૪	૦૩	-
૮	૨૦૧૬	૦૧૧૫	૦૯	-
૯	૨૦૧૭	૦૮૧	૦૧૦૨	-
૧૦	૨૦૧૮	૦૫૮	૦૧૮૪	-
૧૧	૨૦૧૯	૦૭૨	૦૧૬૪	-
૧૨	૨૦૨૦	૦૬૦	૦૧૫૧	૦૨૬
૧૩	૨૦૨૧	૦૧૭૫	૦૧૮૨	૦૧૨
૧૪	૨૦૨૨	૦૧૫૩	૦૧૩૩	૦૪૨
૧૫	૨૦૨૩	૦૧૦૬	૦૪૯	૦૮૬
૧૬	૨૦૨૪	૦૧૧૭	૦૩૪	૦૭૨
૧૭	૨૦૨૫	૦૬	-	૬
	કુલ સંખ્યા	૧૪૫૬	૧૦૩૪	૨૪૪
		૧૪૫૬+૧૦૩૪+૨૪૪=૨૭૩૪		

આમ, એક જ કુટુંબની ઉક્ત ત્રણેય વ્યક્તિઓ દ્વારા અધિનિયમ હેઠળ આયોગ સમક્ષ અત્યાર સુંધી રજૂ કરવામાં આવેલ અપીલ/ફરિયાદની કુલ સંખ્યા-૨૭૩૪ છે. તે જોતાં જણાય છે કે, એક જ કુટુંબની ઉક્ત ત્રણેય વ્યક્તિઓ દ્વારા ખૂબ મોટી સંખ્યામાં અધિનિયમ હેઠળ અરજીઓ કરીને વિવિધ જાહેર સત્તામંડળ પાસેથી માહિતીની

માંગણી કરવામાં આવેલ છે.”

(૫.૨૩) આમ ઉપર જણાવેલ તમામ હકીકતોને ધ્યાને લેતાં આયોગને જણાઈ આવે છે કે, એક જ કુટુંબના કાકા-ભત્રીજા શ્રી મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ, શ્રી જશવંતસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ અને શ્રી હર્ષ બ્રહ્મભટ્ટ દ્વારા પોતાને આર.ટી.આઈ. એક્ટીવિસ્ટ તરીકે ઓળખાવીને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના કાયદાનો દુરપયોગ કરીને મેળાપીપણામાં બળજબરીથી નાણાં પડાવવાનું મોટું નાણાંકીય ષડયંત્ર ચલાવવામાં આવી રહ્યું છે. આયોગના ધ્યાન પર એ બાબત પણ આવેલ છે કે, વિવાદીશ્રીઓએ આયોગ સમક્ષ સન ૨૦૦૯ થી અત્યાર સુધીમાં ૨૭૦૦ કરતાં વધુ બીજી અપીલો કરેલ છે જે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ નો ‘Misuse’ છે. વારંવાર અરજીઓ કરીને તંત્રને ગુંચવાડામાં નાંખવાનો પ્રયત્ન છે. આમ, માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો દુરુપયોગ કરીને મલિન ઇરાદાથી ગેરકાયદેસર કૃત્ય કરવાના આશયસર વિશાળ પ્રમાણમાં અરજીઓ કરી ઉદ્યોગકારો અને સરકારી અધિકારી/કર્મચારીઓને હેરાન કરે તે કોઈ પણ સંજોગોમાં ચલાવી શકાય નહીં તેમ આયોગનું માનવું છે. આ અંગે વિવિધ અદાલતોના ચુકાદાઓ આયોગે ધ્યાને લીધેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

(૫.૨૩.૧) Radha Raman Tripathy V/s Prime Minister's Office ના કેસમાં CENTRAL INFORMATION COMMISSION Complaint Nos. CIC/PMOIN/C/2019/636254 plus other 34 Complaint ના કેસમાં તા.૩૧/૧૨/૨૦૨૦ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે. જેમાં વિવિધ કોર્ટોના નીચે મુજબ અવલોકનો ધ્યાને લેવામાં આવેલ છે.

“4. The CPIO in its response dated 13.02.2019 and 04.06.2019 has cited several decisions of Hon'ble Supreme Court, High Court of Delhi and the CIC in CBSE vs Aditya Bandopadhyay and Ors Civil Appeal NO 6454/2011 dated 09.08.2011; ICAI vs Shaunak H Satya (2011) 8 SCC 781; Shail Sahni vs Sanjeev Kumar, WP (C) 845/2014 and CIC/AD/A/2013/001046-SA dated 20.06.2014. The Commission agrees with the stand taken by the CPIO and observes that instead of filing multiple RTI applications, the Complainant could have filed a single consolidated application. Nonetheless, as stated by the Respondent there exists an efficacious alternative grievance redressal mechanism within the public authority where the action taken on his grievance would be invariably informed to the Complainant.

5. It is noteworthy that the issues raised by the Complainant pertain to the officers working under the overall jurisdiction of D/o Revenue and not the PMO. The PMO has forwarded his complaints in several matters to the relevant official/s and informed him about the action taken on his complaints under RTI for issues which do not relate to the PMO.

6. Even if the Commission were to reluctantly acknowledge that this is an attempt on the Complainant's part to fight corruption, the means adopted by him stifles and defeats the very purpose of the RTI Act. In other words, however noble the purpose of this vigorous attempt to bring about probity in the functioning of the revenue authorities viz. D/o Revenue, IT department, Bokaro and Hazaribagh would have been, the fact remains that the means adopted by the Complainant by inundating the PMO with unrelated RTI cases unfortunately only points to the ignorance of the Complainant about the spirit of the RTI Act. As much as a CPIO has a statutory responsibility of complying with the provisions of the RTI Act, it is also expected of the RTI Applicant/s to not undermine the spirit of the RTI Act by clogging the system with such a barrage of RTI applications, merely claiming that these are aimed at combatting corruption.

7. The Supreme Court in *Advocate General, Bihar vs. M.P. Khair Industries* (AIR 1980 SC 946) has termed "....filing of frivolous and vexatious petitions as abuse of the RTI process. Some of such abuses specifically mentioned by the Apex Court include initiating or carrying on proceedings which are wanting in bona-fides or which are frivolous, vexatious or oppressive. The Apex Court also observed that in such cases the Court has extensive alternative powers to prevent an abuse of its process by striking out or staying proceedings or by prohibiting taking up further proceedings..."

8. Furthermore, it is pertinent to note that the Apex Court had discussed the issue in great detail in the case of *Ashok Kumar Pandey vs. The State of West Bengal*, (AIR 2003 SC 280 Para 11), where J.

Pasayat had held:

".....It is depressing to note that on account of such trumped up proceedings initiated before the Courts, innumerable days are wasted, which time otherwise could have been spent for the disposal of cases of the genuine litigants. Though we spare no efforts in fostering and developing the laudable concept of PIL and extending our long arm of sympathy to the poor, the ignorant, the oppressed and the needy whose fundamental rights are infringed and violated and whose grievances go unnoticed, unrepresented and unheard, yet we cannot avoid but expressing our opinion that while genuine litigants with legitimate grievances relating to civil matters involving properties worth hundreds of millions of rupees and criminal cases in which persons sentenced to death facing gallows under untold agony and persons sentenced to life imprisonment and kept in incarceration for long years, persons suffering from undue delay in service matters, Government or private, persons awaiting the disposal of case... etc. etc. are all standing in a long serpentine queue for years with the fond hope of getting into the Courts and having their grievances redressed, the busybodies, meddlesome interlopers, wayfarers or officious interveners

having absolutely no public interest except for personal gain or private profit either of themselves or as proxy of others or for any other extraneous motivation or for glare of publicity break the queue muffing their faces by wearing the mask of public interest litigation and get into the Courts by filing vexatious and frivolous petitions and thus criminally waste the valuable time of the Courts, as a result of which the queue standing outside the doors of the Courts never moves, which piquant situation creates frustration in the minds of the genuine litigants and resultantly they lose faith in the administration of our judicial system.....

9. The Hon'ble High Court of Madras in the case of Public Information Officer, Registrar (Administration) Vs B Bharathi [WP No. 26781/2013 dated 17.09.2014] has also given its opinion about such vexatious litigation crippling the public authorities and held as follows:

"...The action of the second respondent in sending numerous complaints and representations and then following the same with the RTI applications; that it cannot be the way to redress his grievance; that he cannot overload a public authority and divert its resources disproportionately while seeking information and that the dispensation of information should not occupy the majority of time and resource of any public authority, as it would be against the larger public interest....."

Emphasis Supplied

10. The Hon'ble Delhi High Court while deciding the case of Shail Sahni vs. Sanjeev Kumar & Ors. [W.P. (C) 845/2014] has observed that:

".....Consequently, this Court deems it appropriate to refuse to exercise its writ jurisdiction. Accordingly, present petition is dismissed. This Court is also of the view that misuse of the RTI Act has to be appropriately dealt with, otherwise the public would lose faith and confidence in this "sunshine Act". A beneficial Statute, when made a tool for mischief and abuse must be checked in accordance with law...."

Emphasis Supplied

11. In the matter of Rajni Maindiratta- Vs Directorate of Education (North West-B) (W.P.(C) No. 7911/2015] the Hon'ble High Court of Delhi, vide its order dated 08.10.2015 has held that:

"8..... Though undoubtedly, the reason for seeking the information is not required to be disclosed but when it is found that the process of the law is being abused, the same become relevant. Neither the authorities created under the RTI Act nor the Courts are

helpless if witness the provisions of law being abused and owe a duty to immediately put a stop thereto..."

12. The aforesaid dicta essentially prove that the misuse of RTI act is a well recognised problem and citizens such as the Complainant should take note that their right to information is not absolute."

(૫.૨૩.૨)"Hon'ble નીચેના દસ્તાવેજોની ઝેરોક્ષ નકલ b and Haryana High Court in the case of K K Sharma v/s State of Haryana (W.P.(c) No4930 of 2011)માં નીચે મુજબ આદેશો કરેલા છે.

" 29... in relation to disgruntled employees had observed as follows: "Clearly, the provisions of the RTI Act would not be available to a disgruntled employee seeking information as regards public officials which is otherwise personal in nature on account of furtherance of a personal vendetta."

31. "The Commission directs CPIO need not answer any RTI question or request, if filed by this appellant again in coming days, for information pertaining to officers mentioned in his various applications and appeals, or if part of new RTI request was already covered by his earlier RTI request for the reasons discussed above and also on the principle of res judicata, in order to prevent such appellants from hijacking time of public authorities that is to be used in service of public in general."

18. Whether serving/retired employees are having any right to behave in such a manner to torture his colleagues and employer? The Commission opines that such a conduct deserves to be considered as misconduct. There should be a system within the Public Authority to tackle such misconduct of any serving employee/retired employee or by any other staff member/outsourced or similar nature, because they are becoming potential hazards of RTI misuse. Public authority should have evolved a mechanism and service rules or include in conduct rules, to initiate departmental action against existing/retired employees for such misbehavior or misconduct and impose penalty in the nature of cutting increments or pension emoluments for serving or retiring employees accordingly. If the RTI application from its own employee reflects a grievance or compliant, the public authority should address grievance immediately and inform him within one month. If the RTI application is repeated, frivolous or useless one and only meant for harassing other employees or public authority as a whole, then the

disciplinary action should be initiated for such alleged misconduct, leading to appropriate action. If they do not act at all against such characters (retired or not retired employees) in indulging in such misconduct of filing frivolous and entertain these repeated RTI applications it will cause huge wasting of public money. The public authority is answerable to public why they are facilitating the misconduct causing damage to public exchequer. Each department has to address the issue of misusing RTI by employee, after thoroughly examining each individual case separately."

(૫.૨૩.૩) Jagdish Kumar Koli v. Department School Education & Literacy, MHRD, GOIના કેસમાં CENTRAL INFORMATION COMMISSIONનાં CIC/SA/A/2015/001849ના કેસમાં તા.૨૫/૦૨/૨૦૧૬ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

"4. The Commission heard all these submissions and perused the record and other papers presented by both the parties during hearing; and holds that there is no merit in the second appeal filed by the appellant; the appellant has sufficiently used the RTI Act for his self-interest, without any public interest for his personal vengeance against the public authority for denying him promotion/enhanced pay. Therefore, the Commission admonishes the appellant for this misuse the RTI Act just for the sake of vengeance forcing them to devote all their valuable time, energy, etc. The appellant had chosen to send e-mail directly to the Commission, after the hearing was over, which was also perused by the Commission and finds no merit in the same. The Commission, therefore, rejects this appeal, with admonition.

5. This finally disposes of all his appeals on this matter, directs the appellant that he shall not repeat such RTI requests, and directs the respondent authority not to cause wastage of public resources in responding to a repeated, frivolous and harassing RTI application from the appellant.

6. The Commission also directs the Public Authority to publish this order on their official website under the heading "Repeated, harassing RTI applications cannot be entertained." Disposed of."

(૫.૨૩.૪) H.K.Bansal V. DOT, New Delhiના કેસમાં નામદાર સેન્ટ્રલ ઇન્ફોર્મેશન કમિશન ન્યુ દિલ્હીએ CIC/BS/A/2014/002319-SA ના કેસમાં તા.૧૮-૩-૨૦૧૬ ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ તારણ આપેલ છે.

"13. A reading of his RTI applications and appeals leads to an inference that his sole aim is to harass and torture but nothing else. Generally people use RTI for redressal of grievance, ie., they state grievance or complaint and ask for action taken report. This is not that, because his grievance of denial of promotion was addressed several times. If he is aggrieved by rejection of promotion request, he is free to approach appropriate tribunal. Some highly educated citizens are using RTI to avenge against spouses, brothers or parents or colleagues or seniors etc. The appellant is a highly educated engineer with long experience, who became an advocate, but fully engaged in writing letters or RTI applications left, right and centre against his own department. The CPIOS of public authority responded with great patience, split his RTI questions, transferred, forwarded, struggled to file-note, issue notices, letters to get information and built huge number of files, some of which they have presented before the Commission. Lot of money and energy might have been spent on his applications so far, which if calculated would be more than Rs. 5 lakh, of public money. Neither appellant nor any other person has any right to cause such wastage of public money and RTI is not meant to lead to such a loss.

(14) Appellants like this appellant should know that the RTI Act is a means to advance public interest; not to be used as a tool to harass the public authority by a workless or disgruntled employee serving /retired. His multiple RTI applications have a serious impact on the functioning of public authority BSNL / DoT, its RTI authorities and the Central Information Commission in Second Appeal. Officers also presented a bundle of files of the appellant. It reflects criminal wastage of time and, if unchecked, will choke the functioning of the public authority. If this is allowed, the public authority cannot focus on their regular duties and their whole time will be devoted to such frivolous /vexatious / useless / repeated / multiple / obnoxious RTI questions. This is misuse and it has to be prevented....

(27) The Commission noticed that some former employees in every public authority, who were either suspended or removed or facing charges, convicted in a crime or tracing disciplinary action, or trying to run a counter inquiry with several harassing questions. The Commission also noted an atmosphere of fear and worry was spread in the offices and among the officers who are hesitating to take action against

erring staff members for fear of facing flood of questions under RTI. Sometimes, the RTI applications are running in to hundreds similar to those posed by lawyers during cross examination. The respondents submitted that they were ready comply with the RTI Act but answering 'enquiry' type questions and repeated RTI applications would involve diversion of resources, energy besides having demoralizing effect. The Commission appreciates the genuineness of the problem and sincere feeling of the respondent officers and finds a need to address this serious issue. It is the responsibility of Government of India and Information Commissions to see that the RTI Act will not become rendezvous for disgruntled elements."

(૫.૨૩.૫) Shweta Saini v. PIO, Dayalbadh Educational Institute ના કેસમાં CENTRAL INFORMATION COMMISSION ના CIC/CC/A/2015/003383 ના કેસમાં તા.૨૮/૧૧/૨૦૧૬ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

"4. The decision of the Commission in the Mr. Vishal Saini multiple cases are as follows:

CIC/CC/A/2015/002503 and CIC/CC/A/2014/003036

3. Mr. Hans Kumar, PIO submitted that the appellant was caught for cheating and unfair means in the examination and his result was rejected. He has filed more than 60 RTI applications and several second appeals. The CIC recorded him an admonition against the misused on 19.02.2016. The PIO brought to the notice of the Commission that he was making all serious allegations against the PIO and other higher authorities. It was also alleged that the appellant was filing RTI applications in the name of Mr. Rakesh Majhee. Apart from two appeals listed today nine more appeals (No. CIC/SA/A/2016/000111, CIC/CC/A/2015/004467, 003357, 003334, 003193, 003110, 002950, 000785 and 00324) on the same subject matter against the same respondent are pending.

4. The Commission found that all these appeals are repetitions and cannot be entertained because of res judicata (the thing already decided). The Commission records admonition against the act of the appellant and imposes penalty of Rs. 10/- upon him, consequence of misuse, to be deposited in the library of the Dayalbagh Educational Institute, within 10 days from the date of receipt of this order. He is

again warned against the repeated RTI request on the same subject and he should know that respondent authority has every authority to reject any repeated RTI application and also initiate necessary action as per law for harassment and causing wastage of time and money of the respondent authority. Hence, closed.

**CIC/SA/A/2015/003189, CIC/SA/A/2015/003032,
CIC/SA/A/2015/003033 and CIC/SA/A/2015/003034.....**

4. The Commission considers this case as the repetitive misuse of RTI Act by this disgruntled applicant, assuming the proportion of harassment to the Public Authority and thus, abuse of RTI Act. The Commission finds him to be an unreasonable litigant and constant trouble maker for the Dayal Bagh Educational Institute. The Commission observes that the Institute which is victimized by his repeated nuisance applications has every right to pursue action against such miscreant and habitual RTI applicant. The appellant has misused RTI forum and that the RTI in his hands got converted into a tool of oppression to intimidate the public authority. The RTI Act is but for the bonafide people in general and only in public interest, and never for the private vengeance of the dissatisfied applicants who have been convicted of disciplinary charges RTI is not a rendezvous of disgruntled elements.

8. The Commission observes that such deliberate misuse of RTI Act should not be allowed and such situation need to be suitably dealt with to secure the faith of the public in the RTI Act and remove obstruction in functioning of public authority. If this kind of misuse is not checked, officers will be susceptible and prevented from performing their normal duty. Such a situation will lead to chaos in government administration. Misuse of RTI by the disgruntled appellant Mr. Vishal Saini by running a parallel system of filing mischievous RTI applications is motivated to harass Dayal Bagh Educational Institute and also to render them counter productive. This application deserves to be rejected and the appellant, admonished.

9. As held by Hon'ble Mr. Justice Manmohan in W.P.(C) 406/2016 of Delhi High Court in case of Shail Sahni vs Smt Valsa Sara Mathew & Ors., 19th January, 2016

"....Keeping in view the width and amplitude of the information sought by the petitioner, it is apparent that the RTI application of the appellant is nothing short of an abuse of process of law and motivated if not an attempt to intimidate the respondent Indiscriminate and impractical demands or directions under the RTI

Act for disclosure of all and sundry information (unrelated to transparency and accountability in the functioning of public authorities and eradication of corruption) would be counterproductive as it will adversely affect the efficiency of the administration and result in the executive getting bogged down with the non-productive work of collecting and furnishing information...

11. The Commission observes further that the right to information should not conflict with public interests like efficient operations of the Government functionaries and optimum use of limited fiscal resources when it comes to repetitive RTI applications like in the present case. Though, it is complex to visualize and enumerate all types of misuse of RTI, the Commission has however made an attempt to do so whenever such peculiar situation so arises by adopting a purposive construction to prevent abuse of RTI Law.

12. The Commission while observing that frivolous or vexatious proceedings amount to an abuse of the process of the court especially where the proceedings are absolutely groundless-like in the present case:

a) records admonition of the applicant for abusing his right to information and clogging public office,

b) records a stern warning that any such attempt to harass the Public authority with same or similar RTI application would be viewed as serious obstruction to activity of public authority and appropriate action as per law and judicial interpretation shall be taken against him

c) recommends the public authority not to entertain the same applicant anymore if he is abusing his right to information.

13. In view of the above, the Commission accordingly, rejects all the four appeals of the appellant."

5. The PIO alleged that the appellant and her husband are bent upon misusing the RTI for their personal purposes as stated by the PIO. Hence, the Commission closes the appeal and advises the couple- Vishal Saini and this appellant not to harass the educational institution any more, and also warns them that if they repeat, the respondent authority has every power to reject repeated RTI requests in public interest and in the interest of smooth functioning of the institute."

(4.23.5) Mr. Vishvdev Sharma v. Ministry Of Defence केस नं० CENTRAL

INFORMATION COMMISSION **CIC/LS/A/2013/00846** કેસમાં
તા.૨૮/૦૬/૨૦૧૩ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં
આવેલ છે.

“7. During the hearing, Col. Mongia submits that the appellant is a, Electrician in MES. He was earlier posted at Bhopal but due This undesirable activities, he was transferred to Itarsi. Now he is putting pressure on him to have him transferred back to Bhopal.

8. Col. Mongia has also produced documents before the Commission to demonstrate that the appellant is a habitual RTI litigant. He has already filed 56 RTI applications on flimsy matters thereby putting undue strain on the limited resources of CWE. Besides, Col. Mongia has also produced a confidential file before the Commission containing a huge number of complaints filed against the appellant by various persons alleging therein that he has been blackmailing them under the garb of RTI litigant. Col. Mongia is that emphatic that the requested information cannot be disclosed to the appellant as it will give him the tool to blackmail the successful candidates.

9. The submission made by Col. Mongia cannot be taken lightly. The RTI Act, 2005, has been enacted to bring transparency in the functioning of public authorities. It cannot be permitted to be used as a tool of blackmailing or extortion. In the premises, I am inclined to agree with the view taken by Col. Mongia in his order dated 23.3.2013. The appeal is, therefore, dismissed...”

(૫.૨૩.૭) Mr. Ramesh Chand Jain v. Delhi Transport Corporation કેસમાં
CENTRAL INFORMATION COMMISSION File No.CIC/AD/A/2013/001326-Sa કેસમાં
તા.૨૫/૦૬/૨૦૧૪ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન
કરવામાં આવેલ છે.

“5. The Commission considers this case as the case of repetitive use of RTI assuming the proportion of harassment to the Public Authority and thus, abuse of RTI, by a disgruntled employee

6. The respondent officers made fervent appeals to the Commission that they were compelled to spend most of the time in answering harassingly repeated questions about the same subject matter repeatedly asked from different angles; and about individual officers, whom, the applicant assumed to be responsible for the

grievance. The Commission found that the applicant was one of the four disgruntled employees against whom action was taken or their claims were denied.

RTI. Not a rendezvous of disgruntled elements

7. The Commission noticed that three or four former employees in every public authority, who were either suspended or removed or facing charges, convicted in a crime or facing disciplinary action, or trying to run a counter inquiry with several harassing questions. The Commission also noted an atmosphere of fear and worry was spread in the offices and among the officers who are hesitating to take action against erring staff members for fear of facing flood of questions under RTI. Sometimes, the RTI applications are running into hundreds similar to those posed by lawyers during cross examination. It is almost a parallel enquiry against the authorities whose decision or disciplinary action might have adversely affected them. The respondents submitted that they were ready to comply with the RTI Act but answering 'enquiry type questions and repeated RTI applications would involve diversion of resources, energy besides having demoralizing effect. The Commission appreciates the genuineness of the problem and sincere feelings of the respondent officers and finds a need to address this serious issue. It is the responsibility of Government of India and Information Commissions to see that the RTI Act will not become rendezvous for disgruntled elements...

Principles of Freedom of Information Legislation

21. International standard series have developed the Principles of Freedom of Information Legislation under the title 'Public's Right to Know' by the 'Article 19 Organization' These Principles were endorsed by Mr. Abid Hussain, the UN Special Rapporteur on Freedom of Opinion and Expression, in his report to the 2000 session of the United Nations Commission on Human Rights, and referred to by the Commission in its 2000 resolution on freedom of expression. They were also endorsed by Mr. Santiago Canton, the Organization of American States (OAS) Special Rapporteur on Freedom of Expression in his 1999 Report, Volume III of the Report of the Inter-American Commission on Human Rights to the OAS. Under Principle 4 "Limited scope for exceptions' this document explained that exceptions should be clearly and narrowly drawn and subject to strict "harm" and "public interest tests. Explaining the 'harm test, it stated that the public body must also show that the disclosure of the information would cause substantial harm to that legitimate aim."

(૫.૨૪) આયોગનું દ્રઢપણે માનવું છે કે, પાંડેસરા ઈન્સ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લિ.એ કરેલ નોટરાઇઝ્ડ એફેડીવીટ અને તે પૈકી બે ઇસમો વિરૂધ્ધ નોંધાયેલ ફરિયાદો જોતાં, તેઓએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના કાયદાનો દૂરુપયોગ પોતાનો અંગત નાણાંકીય સ્વાર્થ સાધવા કરેલ છે તેમ પ્રથમ દર્શનિય રીતે લાગે છે. કારણ કે, સદર કૃત્ય માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની વિભાવનાની વિરૂધ્ધ છે. માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ ભ્રષ્ટાચાર વિહિન વહીવટ અને સમાજ રચનાના અને પારદર્શિતાના માર્ગદર્શક સ્તંભો ઉપર રચાયેલો કાયદો છે.

માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના આમુખમાં દર્શાવેલ છે કે,
 “પ્રત્યેક જાહેર સત્તામંડળના કામકાજમાં પારદર્શિતા અને
 જવાબદારીને ઉત્તેજન આપવાના હેતુથી જાહેર સત્તામંડળોના
 નિયંત્રણ હેઠળની માહિતી નાગરિકો મેળવી શકે તેવા માહિતીના
 અધિકારના વ્યવહારુ શાસનની રચના કરવા, કેન્દ્રીય માહિતી પંચ
 અને રાજ્ય માહિતી પંચોની રચના અને તેની સાથે સંકળાયેલી
 અથવા તેને આનુષંગિક બાબતો માટેની જોગવાઈ કરવા
 બાબતનો અધિનિયમ.

ભારતના સંવિધાને લોકશાહી ગણરાજ્યની રચના કરેલ છે;
 અને લોકશાહીની અતિ આવશ્યક કામગીરી માટે નાગરિકોને
 માહિતગાર રાખવા અને માહિતીની પારદર્શિતા જળવાય તે જરૂરી
 છે અને ભ્રષ્ટાચારને નિયંત્રણમાં રાખવા અને સરકારો અને તેના
 માધ્યમો પ્રજાતે જવાબદાર રહે તે પણ જરૂરી છે;

અને ખરેખર વ્યવહારમાં માહિતીને જાહેર કરવાથી સરકારના
 કાર્યક્ષમ સંચાલન મર્યાદિત નાણાંકિય સાધનોનો મહત્તમ ઉપયોગ
 અને સંવેદનશીલ માહિતીની ગોપનીયતાની જાળવણી સહિતના
 બીજા જાહેર હિતો સાથે સંઘર્ષ થાય તેમ છે;

અને લોકશાહી આદર્શની સર્વોપરિતા જાળવતી વખતે આ
 સંઘર્ષમાં આવતા હિતો વચ્ચે સંવાદિતા સાધવી પણ જરૂરી છે.”

રાષ્ટ્રની સંસદ દ્વારા લોકશાહીના ઉચ્ચ આદર્શોને સિધ્ધ
કરવાના હેતુથી ઘડવામાં આવેલ અધિનિયમના અયોગ્ય રીતે
દૂરુપયોગ પરત્વે આયોગ મૌન રહી શકે નહીં. આ અંગે વિવિધ
કોર્ટો દ્વારા વિવિધ ચુકાદાઓમાં માહિતી અધિકાર
અધિનિયમ-૨૦૦૫ની વિભાવના અંગે જે ઉલ્લેખ કરેલ છે જેને

આયોગે ધ્યાને લીધેલ છે. જે નીચે મુજબ છે.

(૫.૨૪.૧) માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની વિભાવના સમજાવતા નામ. સુપ્રિમ કોર્ટે Civil Appel No.7571/2011 (Arising Out Of SLP (C) No.2040/2011 ICAI Vs. Shaunak H. Satya માં નીચે મુજબ જણાવેલ છે.

“18. The information to which RTI Act applies falls into two categories, namely, (i) information which promotes transparency and accountability in the working of every public authority, disclosure of which helps in containing or discouraging corruption, enumerated in clauses (b) and (c) of section 4(1) of RTI Act; and (ii) other information held by public authorities not falling under section 4(1)(b) and (c) of RTI Act...

The object of RTI Act is to harmonize the conflicting public interests, that is, ensuring transparency to bring in accountability and containing corruption on the one hand, and at the same time ensure that the revelation of information, in actual practice, does not harm or adversely affect other public interests which include efficient functioning of the governments, optimum use of limited fiscal resources and preservation of confidentiality of sensitive information, on the other hand...”

(૫.૨૪.૨) નામ. સુપ્રિમ કોર્ટે દ્વારા Bihar Public Service Commission v Saiyed Hussain Abbas Rizwi: (2012) 13 SCC 61માં માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ માહિતી માંગવાના પ્રસંગે જાહેર હિતને નીચે મુજબ વ્યાખ્યાયીત કરેલ છે.

“22. The expression "public interest" has to be understood in its true connotation so as to give complete meaning to the relevant provisions of the Act. The expression "public interest must be viewed in its strict sense with all its exceptions so as to justify denial of a statutory exemption in terms of the Act. In its common parlance, the expression "public interest", like "public purpose", is not capable of any precise definition. It does not have a rigid meaning, is elastic and takes its colour from the statute in which it occurs, the concept varying with time and state of society and its needs (State of Bihar u. Kameshwar Singh([AIR 1952 SC 252]). It also means the general welfare of the public that warrants recognition and protection, something in which the public as a whole has a stake (Black's Law Dictionary (8th Edn.))”

The Appeal stands disposed accordingly.”

(૫.૨૪.૩) The Supreme Court In CBSE v/s Aditya Bandhopadhyay, (2011) 8 SCC 497, has held as under:-

“66. The right to information is a cherished right.

Information and right to information are intended to be formidable tools in the hands of responsible citizens to fight corruption and to bring in transparency and accountability. The provisions of the RTI Act should be enforced strictly and all efforts should be made to bring to light the necessary information under clause (b) of Section 4(1) of the Act which relates to securing transparency and accountability in the working of public authorities and in discouraging corruption. But in regard to other information [that is, information other than those enumerated in Sections 4(1)(b) and (c) of the Act], equal importance and emphasis are given to other public interests (like confidentiality of sensitive information, fidelity and fiduciary relationships, efficient operation of Governments, etc.).

67. Indiscriminate and impractical demands or directions under the RTI Act for disclosure of all and sundry information (unrelated to transparency and accountability in the functioning of public authorities and eradication of corruption) would be counterproductive as it will adversely affect the efficiency of the administration and result in the executive getting bogged down with the non-productive work of collecting and furnishing information. The Act should not be allowed to be misused or abused, to become a tool to obstruct the national development and integration, or to destroy the peace, tranquillity and harmony among its citizens. Nor should it be converted into a tool of oppression or intimidation of honest officials striving to do their duty. ”

(૫.૨૪.૪) Mr. Ramesh Chand Jain v. Delhi Transport Corporationના કેસમાં CENTRAL INFORMATION COMMISSION File No.CIC/AD/A/2013/001326-Sના કેસમાં તા.૨૫/૦૬/૨૦૧૪ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

“Positive impact of RTI

8. The Commission also takes this opportunity to acknowledge the fact that because of RTI questions a positive sense of accountability has been introduced and certain systems of discipline and answerability are being put in place in many departments. The change from disarray situation of files and records-keeping has gradually started. If abuse or repetitive use can be curtailed, the RTI can effectively empower citizens at an optimum level, make public authorities more accountable and democracy will hopefully be driven by informed citizenry.”

(૫.૨૪.૫) ગુજરાત માહિતી આયોગના અપીલ નં. અ-૪૦૧૪-૨૦૨૪, તા.૦૫/૦૩/૨૦૨૫ના રોજ નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

“(૫) વિવાદી દ્વારા માહિતી અધિકાર અધિનિયમની જોગવાઈઓ અન્વયે તેઓને પ્રાપ્ત થયેલ “માહિતીનો અધિકાર”નો અપ્રમાણસર ઉપયોગ થતો હોવાનું આયોગને જણાય છે અને વિવાદી દ્વારા “માહિતીનો અધિકાર”નો અપ્રમાણસર ઉપયોગ કરવાનું ચાલુ રાખવામાં આવેલ છે. આમ છતાં, વિવાદીનો અંતરઆત્મા જાગૃત થશે અને તેઓ વાજબી અધિકારને સમજીને, યોગ્ય રીતે અરજી કરશે અને કરવામાં આવતી અરજીઓની સંખ્યામાં ઘટાડો કરશે તેવી આશા સાથે આયોગ દ્વારા સંયમપૂર્વક અને ઉદારતાપૂર્વક વિવાદીની સંખ્યાબંધ અપીલોની સુનાવણી કરી, હુકમો કરવામાં આવેલ છે.

(૬) આટલી વિશાળ સંખ્યામાં વિવાદી દ્વારા અરજીઓ કરીને મેળવવામાં આવેલ માહિતીનો વિવાદી દ્વારા ક્યો (શું) ઉપયોગ કરવામાં આવે છે તે બાબત અનુત્તર રહે છે.

(૭) અધિનિયમના આમુખમાં દર્શાવેલ લોકશાહીના ઉચ્ચ આદર્શોને મૂર્તિમંત કરવાના ઉમદા આશયથી ઘડવામાં આવેલા આવા પવિત્ર અધિનિયમનો અપ્રમાણસર/ અનિયંત્રિત ઉપયોગ સાથે માહિતી આયોગ સહિત લોકશાહીને વરેલી કોઈ સંસ્થા સંમત થઈ શકે નહીં:

(૮) જાહેર સત્તામંડળના સંશ્લાધનોનો ઉપયોગ લોકોપયોગી સેવાઓ પૂરી પાડવા માટે કરવાનો રહે છે. ગણ્યા ગાંઠ્યા નાગરિકો દ્વારા માહિતી અધિકાર અધિનિયમના ઉપયોગના અપ્રમાણસર/અનિયંત્રિત ઉપયોગ થકી તેઓની વ્યવસ્થાઓ ખોરવાય નહીં તે જોવાની પવિત્ર જવાબદારી માહિતી આયોગ સહિત લોકશાહીને વરેલી તમામ સંસ્થાઓની છે.”

(૫.૨૪.૬) Shri Shripal Jain v. Railway Boardના કેસમાં CENTRAL INFORMATION COMMISSIONના CIC/OK/A/2006/00605ના કેસમાં તા.૩૦/૦૪/૨૦૦૭ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

“Decision:

7. The Commission recalled that the present case was similar in nature to an earlier case (No.CIC/OK/A/2006/00268-272 of Shri S.K. Lal Vs. Railway Board). The Commission not only accepted the submission made by the Respondents regarding the status of the information seeker but also thought it proper to reproduce the Decision taken in the S.K. Lal case in case this Appellant or any other applies for seeking similar information from the Respondents this time as a citizen of India. Thus below is reproduced the Commission's Decision in the S.K. Lal's case, which by and large is applicable to the present case also:

"The Commission noted that even a casual look at the long list of varied information asked for by the Appellant would make it clear that the Information asked for is frivolous and even bordering on the absurd. In most of the cases, the Appellant has asked for ALL THE RECORDS regarding various services and categories of staff in the Railways which actually mean nothing and only amount to making a mockery of the Act. It must be remembered that though the Respondents are duty bound to supply Information asked for by the Appellants, the Appellants are also required to keep in mind the objectives of the RTI Act as outlined in the Preamble to the Act: and that is, to introduce the elements of transparency and accountability in the functioning of the public authorities and to contain corruption. The Commission failed to appreciate how these objectives would be met with if the Appellant asked for such diverse and lengthy information which seemed to be designed only to put the public authorities under and uncalled for pressure.... it, therefore, dismissed the case as frivolous and inconsequential."

8. The Commission ordered accordingly."

(પ.૨૫) વિવાદીશ્રીએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળની સમગ્ર અર્ધન્યાયિક કાર્યપદ્ધતિનો પોતાના સ્વાર્થ માટે અંગત રીતે દુરુપયોગ (Abuse of information) કરેલ છે અને આથી આયોગ તેમ માને છે કે, વિવાદીશ્રીઓએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ કાયદાનો સહારો લઈ તેનો દુરુપયોગ કર્યો છે અને કાયદાનો મલિન ઇરાદાથી ઉપયોગ કરેલ છે. આયોગ દ્રઢપણે માને છે કે, વિવાદીશ્રીએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો જે રીતે ઉદ્યોગકારોને હેરાન પરેશાન કરીને સરકારી અધિકારીઓ/કર્મચારીઓનો પોતાના સ્વાર્થ માટે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની નમૂના-“ક” (કલમ-૬/૭) હેઠળ, નમૂના-“ચ” (કલમ-૧૯) અને ત્યારબાદ આયોગ સમક્ષ બીજી અપીલ કરીને (કલમ-૧૯) નાણાં કમાવવાના હેતુસર

દુરુપયોગ કરેલ છે. આ અંગે વિવિધ નામ. કોર્ટોએ તેઓના વિવિધ ચૂકાદામાં અવલોકન કરેલ છે કે, ન્યાય માંગવા આવતો વ્યક્તિ “ મનસાવાચાકર્મણ ” શુધ્ધ બુધ્ધિ (Clean hand)થી આવતો હોવો જોઈએ.

(૫.૨૬) વિવાદીશ્રીએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળની કાર્ય પદ્ધતિનો દુરુપયોગ(Abuse of information) કરેલ છે આથી આયોગ તેમ માને છે કે, વિવાદીશ્રીઓએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ કાયદાનો સહારો લઈ તેનો દુરુપયોગ કર્યો છે અને કાયદાનો મલિન ઇરાદાથી બિનસત્તાવાર ઉપયોગ કરેલ છે. આયોગ માને છે કે, વિવાદીશ્રીએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો જે રીતે નાણાં કમાવવાના હેતુસર દુરુપયોગ કરેલ છે તે અત્યંત દુઃખદ બાબત છે.

(૫.૨૭) વધુમાં આયોગ માને છે કે, જ્યારે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની રચનાનો મૂળ ઉદ્દેશ ભ્રષ્ટાચારને નિયંત્રણમાં રાખી જાહેર સત્તામંડળોના કામકાજમાં પારદર્શિતાને ઉત્તેજન આપવાના ઉદ્દાત્ત હેતુસર અમલમાં આવ્યો છે ત્યારે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો દુરુપયોગ કરીને જાહેર સત્તામંડળો અને તેના સરકારી અધિકારીઓ, પ્રજાજનોને પજવણી કરીને નાંણા પડાવવાના મલીન ઇરાદાથી જ્યારે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો દુરુપયોગ કરવામાં આવ્યો હોય, બે એફ.આઇ.આર. આવા જ મુદ્દે નોંધાયેલ હોય અને આ સબબ પાંડેસરા ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લિમિટેડ દ્વારા નોટરાઇઝ્ડ એફીડેવિટ કરી. જણાવેલ હોય કે, પાંડેસરા ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના સભ્યોની માહિતી માંગી ઉદ્યોગકારને હેરાન કરી નાંણા પડાવી સમાધાન પત્ર લખી આપવાનું ગેરકાયદેસર કૃત્ય કરી પ્રજા અને સરકારી અધિકારીશ્રીઓ/કર્મચારીશ્રીઓને હેરાન કરવાના બનાવો આયોગના ધ્યાનમાં આવેલ છે ત્યારે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ માહિતી માંગવા માટે જ્યારે વ્યક્તિ આવે ત્યારે તે આંતરિક અને બાહ્ય શુધ્ધ બુધ્ધિથી માહિતી માંગે તે અત્યંત જરૂરી છે. માહિતી માંગવા પાછળનો ઇરાદો નાંણા પડાવવાનો, સરકારી અધિકારીશ્રીઓ/કર્મચારીશ્રીઓને, પ્રજાજનોને હેરાન કરવાનો, પૈસા પડાવવાનો ઇરાદો હોય તો તે શુધ્ધ બુધ્ધિ ગણી શકાય નહીં.

(૫.૨૮) નામ. કોર્ટોએ તેઓના અનેક ચૂકાદામાં અવલોકન કરેલ છે કે, ન્યાય માંગવા આવતો વ્યક્તિ શુધ્ધ બુધ્ધિ (Clean hand)થી આવતો હોવો જોઈએ. આ અંગે આયોગે નામ. સુપ્રિમ કોર્ટ અને કેન્દ્રિય માહિતી આયોગના ચૂકાદા ધ્યાને લીધેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

(૫.૨૮.૧) Kishore Samrite V/s State Of U.P. & Ors.ના કેસમાં નામ. સુપ્રિમ કોર્ટના CRIMINAL APPEAL No.1406/2012ના કેસમાં તા.૧૮-૧૦-૨૦૧૨ ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

“51.....The term 'person' includes not only the physical body and members but also every bodily sense and personal attribute among which is the reputation a man has acquired. Reputation can also be defined to be good name, the credit, honour or character which is derived from a favourable public opinion or esteem, and character by report. The right to enjoyment of a good reputation is a valuable privilege of ancient origin and necessary to human society 'Reputation' is an element of personal security and is protected by Constitution equally with the right to enjoyment of life, liberty and property Although 'character' and 'reputation' are often used synonymously, but these terms are distinguishable. 'Character' is what a man is and 'reputation' is what he is supposed to be in what people say he is. 'Character' depends on attributes possessed and 'reputation' on attributes which others believe one to possess. The former signifies reality and the latter merely what is accepted to be reality at present.....

45. From the above specific averments made in the writ petitions, it is clear that both these petitioners have approached the Court with falsehood, unclean hands and have misled the courts by showing urgency and exigencies in relation to an incident of 3rd December, 2006 which, in fact, according to the three petitioners and the police was false, have thus abused the process of the court and misused the judicial process. They maliciously and with ulterior motives encroached upon the valuable time of the Court and wasted public money It is a settled canon that no litigant has a right to unlimited drought upon the court time and public money in order to get his affairs settled in the manner as he wishes. The privilege of easy access to justice has been abused by these petitioners by filing frivolous and misconceived petitions. On the basis of incorrect and incomplete allegations, they had created urgency for expeditious hearing of the petitions, which never existed. Even this Court had to spend days to reach at the truth. Prima facie it is clear that both these petitioners have mis-stated facts, withheld true facts and even given false and incorrect affidavits. They well knew that Courts are going to rely upon their pleadings and affidavits while passing appropriate orders. The Director General of Police, U.P, was required to file an affidavit and CBI directed to conduct investigation. Truth being the basis of justice delivery system, it was important for this Court to reach at the truth, which we were able to reach at with the able assistance of all the counsel and have no hesitation in holding that the case of both the petitioners suffered from falsehood, was misconceived and was a patent misuse of judicial

process. Abuse of the process of the Court and not approaching the Court with complete facts and clean hands, has compelled this Court to impose heavy and penal costs on the persons acting as next friends in the writ petitions before the High Court. This Court cannot permit the judicial process to become an instrument of oppression or abuse or to subvert justice by unscrupulous litigants like the petitioners in the present case.....

33. The party not approaching the Court with clean hands would be liable to be non-suited and such party, who has also succeeded in polluting the stream of justice by making patently false statements, cannot claim relief, especially under Article 136 of the Constitution.

While approaching the court, a litigant must state correct facts and come with clean hands. Where such statement of facts is based on some information, the source of such information must also be disclosed. Totally misconceived petition amounts to abuse of the process of the court and such a litigant is not required to be dealt with lightly, as a petition containing misleading and inaccurate statement, if filed, to achieve an ulterior purpose amounts to abuse of the process of the court. A litigant is bound to make "full and true disclosure of facts". (Refer: Tilokchand H.B. Motichand & Ors. v. Munshi & Anr [1969 (1)

SCC 110], A. Shanmugam V Ariya Kshatriya Rajakula Vamsathu

Madalaya Nandhavana Paripalanai Sangam & Anr. ((2012) 6 SCC

430]; Chandra Shashi v. Anil Kumar Verma [(1995) SCC 1 421];

Abhyudya Sanstha v. Union of India & Ors. [(2011) 6 SCC 145]; State

of Madhya Pradesh v. Narmada Bachao Andolan & Anr. [(2011) 7 SCC

639], Kalyaneshwari v. Union of India & Anr. [(2011) 3 SCC 287)]

34. The person seeking equity must do equity. It is not just the clean hands, but also clean mind, clean heart and clean objective that are the equi-fundamentals of judicious litigation. The legal maxim *jure naturae aequum est neminem cum alterius detrimento et injuria fieri locupletiolem*, which means that it is a law of nature that one should not be enriched by the loss or injury to another, is the percept for Courts. Wide jurisdiction of the court should not become a source of abuse of the process of law by the disgruntled litigant Careful exercise is also necessary to ensure that the litigation is genuine, not motivated by extraneous considerations and imposes an obligation upon the litigant to disclose the true facts and approach the court with clean hands.

35. No litigant can play 'hide and seek' with the courts or adopt 'pick and choose'. True facts ought to be disclosed as the Court knows law,

but not facts. One, who does not come with candid facts and clean breast cannot hold a writ of the court with soiled hands. Suppression or concealment of material facts is impermissible to a litigant or even as a technique of advocacy. In such cases, the Court is duty bound to discharge rule nisi and such applicant is required to be dealt with for contempt of court for abusing the process of the court. (K.D. Sharma Authority of India Ltd. & Ors. (2008) 12 SCC 24811 481],....

Abuse of the process of Court :

29. Now, we shall deal with the question whether both or any of the petitioners in Civil Writ Petition Nos. 111/2011 and 125/2011 are guilty of suppression of material facts, not approaching the Court with clean hands, and thereby abusing the process of the Court. Before we dwell upon the facts and circumstances of the case in hand, let us refer to some case laws which would help us in dealing with the present situation with greater precision. The cases of abuse of the process of court and such allied matters have been arising before the Courts consistently This Court has had many occasions where it dealt with the cases of this kind and it has clearly stated the principles that would govern the obligations of a litigant while approaching the court for redressal of any grievance and the consequences of abuse of the process of court. We may recapitulate and state some of the principles. It is difficult to state such principles exhaustively and with such accuracy that would uniformly apply to a variety of cases. These are:

- 1. Courts have, over the centuries, frowned upon litigants who, with intent to deceive and mislead the Courts, initiated proceedings without full disclosure of facts and came to the courts with 'unclean hands'. Courts have held that such litigants are neither entitled to be heard on the merits of the case nor entitled to any relief.**

(ii) The people, who approach the Court for relief on an ex parte statement, are under a contract with the court that they would state the whole case fully and fairly to the court and where the litigant has broken such faith, the discretion of the court cannot be exercised in favour of such a litigant.

(iii) The obligation to approach the Court with clean hands is an absolute obligation and has repeatedly been reiterated by this Court

(iv) Quests for personal gains have become so intense that those involved in litigation do not hesitate to take shelter of falsehood and misrepresent and suppress facts in the court proceedings. Materialism, opportunism and malicious intent have over-shadowed the old ethos of litigative values for small gains.

(v) A litigant who attempts to pollute the stream of justice or who touches the pure fountain of justice with tainted hands is not entitled to any relief, interim or final.

(vi) The Court must ensure that its process is not abused and in order to prevent abuse of the process the court, it would be justified even in insisting on furnishing of security and in cases of serious abuse, the Court would be duty bound to impose heavy costs

(vii) Wherever a public interest is invoked, the Court must examine the petition carefully to ensure that there is genuine public interest involved. The stream of justice should not be allowed to be polluted by unscrupulous litigants.

(vii) The Court, especially the Supreme Court, has to maintain strictest vigilance over the abuse of the process of court and ordinarily meddlesome bystanders should not be granted "visa". Many societal pollutants create new problems of unredressed grievances and the Court should endure to take cases where the justice of the lis well-justifies it.

[Refer Dalip Singh v. State of U.P. & Ors. (2010) 2 SCC 114; Amar Singh v. Union of India & Ors. (2011) 7 SCC 69 and State of Uttaranchal v Balwant Singh Chaufal & Ors. (2010) 3 SCC 402].

30. Access jurisprudence requires Courts to deal with the legitimate litigation whatever be its form but decline to exercise jurisdiction, if such litigation is an abuse of the process of the Court. In P.S.R. Sadhanantham v. Arunachalam & Anr. (1980) 3 Cour SCC 141, the Court held:..."

(૫.૨૮.૨) Udyami Evam Khadi Gramodyog Welfer... V/s State Of U.P. & Ors. ના કેસમાં નામ. સુપ્રિમ કોર્ટના Appeal(Civil) No.5637/2007 ના કેસમાં તા.૦૫/૧૨/૨૦૦૭ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

"...However, therein in the peculiar fact of the matter, it was observed.

"20. In this case, however, suppression of filing of the suit is no longer a material fact. The learned Single Judge and the Division Bench of the High Court may be correct that, in a case of this nature, the court's jurisdiction may not be invoked but that would not mean that another writ petition would not lie. When another writ petition is filed disclosing all the facts, the appellant would be approaching the writ court with a pair of clean hands, the court at that point of time will be entitled to

determine the case on merits having regard to the human right of the appellant to access to justice and keeping in view the fact that judicial review is a basic feature of the Constitution of India....

... We, therefore, are of the opinion that the attempt on the part of the appellants herein must be termed as 'abuse of the process of law

15. A writ remedy is an equitable one. A person approaching a superior court must come with a pair of clean hands. It not only should not suppress any material fact, but also should not take recourse to the legal proceedings over and over again which amounts to abuse of the process of law..."

(૫.૨૮.૩) M/S. Tommorrowland Limited V/s Housing And Urban Developmentના કેસમાં નામ. સુપ્રિમ કોર્ટના Civil Appeal No...../2025 (Arising out of SLP (c) No.34338 Of 2016)ના કેસમાં તા.૧૩/૦૨/૨૦૨૫ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

“54. We have no hesitation in holding that such conduct was nothing short of a brazen attempt at forum shopping, as the Appellant wanted to avoid the jurisdiction of the High Court before whom they had failed to prove their bona fides by not depositing the stipulated sum. Such demeanour not only raises grave suspicions on the Appellant's propriety, but also amounts to sheer abuse of the process of law and a waste of precious judicial time.

55. Even in the Second Suit, upon an objection raised by the Union of India when the High Court directed the Appellant to deposit requisite court fees, the Appellant abandoned the relief of possession of the suit land to avoid payment of ad-valorem court fees. This again casts serious aspersions on the bona fides and financial capabilities of the Appellant.

56. The material on record sufficiently indicates that the Appellant did not approach the Court with clean hands and instead attempted to hoodwink the judicial process by creating a facade to subterfuge their inability to meet their contractual obligations. We are constrained to observe that the intent of the Appellant throughout appears to be that of prolonging the litigation to cloak its impecuniousness.

57. It needs no emphasis that whosoever comes to the court claiming equity, must come with clean hands. The expression 'clean hands' connotes that the suitor or the defendant have not concealed material facts from the court and there is no attempt by them to secure illegitimate gains. Any contrary conduct must warrant turning down relief to such a party, owing to it not acting in good faith and beguiling the court with a view to secure undue gain. A court of law cannot be the abettor of inequity by siding with the party

approaching it with unclean hands. This also brings to mind the oft-quoted legal maxim-he who seeks equity must do equity.

(૫.૨૮.૪) Lourdu Mari David And Others v. Louis Chinnaya Arogiasw Any And Othersની કેસમાં Supreme Court Of Indiaની SLP(C) No.14751/1996ના કેસમાં તા.૦૯/૦૮/૧૯૯૬ના રોજ ચુકાદો આપેલ છે તેમાં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવેલ છે.

“2. It is settled law that the party who seeks to avail of the equitable jurisdiction of a court and specific performance being equitable relief, must come to the court with clean hands. In other words the party who makes false allegations does not come with clean hands and is not entitled to the equitable relief. The Division Bench has pointed out in the judgment three grounds which disentitle the plaintiff to the equitable relief as he came with a positive case of incorrect and false facts as set out in paras 4 to 6 thus:

"On a perusal of the records we are entirely in agreement with the view expressed by the learned Judge It is quite clear that the plaintiff has not come to Court with clean hands."

(૫.૨૯) દેશની કેટલીક કોર્ટો દ્વારા માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો દુરુપયોગ ગુન્હાહિત પ્રવૃત્તિ માટે કરવામાં આવે છે તેવું ધ્યાને લઈ આપવામાં આવેલ ચૂકાદાઓ પણ આયોગે વંચાણે લીધેલ છે. જે નીચે મુજબ છે.

(૫.૨૯.૧) PIL 29/2019 GAUHATI HIGH COURT, DULAL BORA Vs THE STATE OF ASSAM AND 8 Ors, Dt.25/02/2020 ના રોજ નીચે મુજબ હુકમ કરવામાં આવેલ છે.

1. This petition in purported public interest has been filed at the instance of Sri Dulal Bora with the plea that he engages himself in fight against corruption and in order to extract information about corrupt practices by individuals, including government officials, asserts his right under the Right to Information Act, 2005. By the said means, the petitioner has come to know that senior officials of Assam Police have been involved in Saradha Scam, however, are not being proceeded against

2. Mr. D. Saikia, learned Senior Advocate for the State contends that Saradha Scam is being investigated by CBI. Role of the police officials mentioned in the petition has already been examined by the investigating agency.

3. Mr. Saikia has very ably asserted that additional affidavit of Sri Diganta Das, sworn on 11.02.2020, has been filed along with supporting documents, which may be referred to.

4. We have referred to the additional affidavit of Sri Diganta Das posted as Deputy Secretary to the Government of Assam, Home & Political Department. Contents of para 3 thereof are required to be extracted for exact reference.

Pare 3 of the additional affidavit reads as under:

"3. That, on 04-02-2020 when the hearing of the instant PIL, was going on, on being stated before the Hon'ble Court that being involved in a criminal case of blackmailing, on the basis of information taken under Right to Information Act, the petitioner is behind the bars, the Hon'ble Court directed to produce the relevant FIRs, etc., fixing 05-02-2020 as the next date of the case.

Accordingly, 7 (seven) copies of First Information Reports (FIR) in which petitioner is involved as an accused, was placed before the Court, on the next date of hearing of the case, i.e. on 05-02-2020. On perusal of such copies of Page No. 4/10 FIRs, the Hon'ble Court by passing the order dated 05-02-2020 directed the State respondents to forward the copies of cases in which the petitioner is involved as an accused, also, granting liberty to furnish further documents in the same context, by way of filing an affidavit.

**In pursuance of the Hon'ble Court's order dated 05-02-2020, by filing the instant additional affidavit, the deponent begs to bring the following facts, along with copies of relevant documents, for perusal of the Hon'ble Court and to fortify the submission of the State respondents that it is infact not in the interest of justice to entertain a Public Interest Litigation. brought by a person like the present petitioner, who is an accused of extortion and blackmailing
[CASES RECENTLY REGISTERED AGAINST SRI DULAL BORA**

(i). CID P5 Case no. 27/2019,

U/S 1208/500/506/387 PC

One Sri Rabin Kr. Baishya, S/o Late Pratap Ch. Baishya, filed an FIR before the CID Police Station at Guwahati, on 05-11-2019, (Being FIR No. 27, dated 05-11-2019) complaining that Sri Dulal Bora, S/o Deben Borah, who has filed one false criminal case at Hatigaon P.S., Guwahati, against the wife of Sri Rabin Kr. Baishya in the year 2016 alleging anomalies in purchase of a plot of land vide sale deed No. 10275, dated 31-08-2009, is demanding an amount of Rs. 10,00,000/- (Ten lakhs) from the informant, by engaging some persons for withdrawal of the said case, or else he would file more criminal cases against him and his wife and damage his reputation. It was also alleged in the said FIR dated 05-11-2019 that Sri Dulal Bora had also filed several cases against him and his wife at different Police Stations of Guwahati and made them soft target to extort money by way of

blackmailing and abusing the process of law.

The case was registered as CID P.S. Case No. 27/2019, U/S 120 B, 500, 506, 387 IPC. Accused Sri Dulal Bora, was shown arrested in connection with Page No. 5/10 the case on 09-01-2020 and on the basis of revelation of accused Sri Dulal Bora, one Sri Iqbal Anwar, Deputy Forest ranger, was arrested on 13-01-2020. Another accused Bhaskar Kr. Borah was arrested on 22-01-2020. The case is presently pending for collection evidences and arrest of associates of accused S Dulal Bora, who are involved in running of illegal racket of extortion.

(ii) Hatigaon PS Case No. 905/2019 US 384/385/389/511 IPC On 04-12-2019 complainant Md. Nayeem Uddin Ahmed, Sto Lt. Abdul Quayum, MVI, in the O/o the DTO, Kamrup, lodged an FIR before the O/C Hatigaon PS, inter alia, stating that in the last part of September, 2019 at about 9:30 AM. he received a missed call from the mobile number 9101369835 to his mobile number 9435049485, while he was in his house located at Lakhmi Nagar, Hatigaon. It was stated in the FIR that on the next day at around 6.00 PM, while the complainant called back the person having mobile number 9101369835, the other person identified himself as Sri Dulal Bora and he, accordingly, asked the complainant to go to his house located at Kainadhara, Khanapara, Guwahati. It was stated that the complainant was accompanied by one MVI Sri Rafikul Islam to the house of Sri Dulal Bora in the month of September, 2019. It was stated that Sri Dulal Bora demanded from the complainant an amount of Rs.5,00,000/- (Five Lakhs) pointing that complainant, as MVI, had illegally issued a fitness certificate for a vehicle that was already under seize. Sri Dulal Bora also threatened the complainant that if the complainant does not pay the demanded amount, then he will harass him by filing RTI applications.

The case is pending for further investigation.

(iii). Basistha PS. Case No. 2116/19 U/S 120B/420/465/467/468/475 IPC Sri Binoy Kr. Roy, SI of Police, Hatigaon PS. lodged one FIR at Basistha P.S. of Page No. 6/10 Guwahati on 13-12-2019, complaining that while he was searching the house of Sri Dulal Bora at Koinadhara, under Basistha P.S., in connection with Hatigaon P.S. case No. 905 of 2019, he recovered 13 numbers of rubber seal/stamps from the possession of Sri Dulal Bora. Out of the 13 numbers of rubber seal/stamps, 10 numbers were in the name of Headmasters/Principals/Secretaries of various Schools and educational institutions, made and kept by accused Sri Dulal Bora. During the search, 3 (three) Voter ID Cards were also found all in the name of Sri Dulal Bora, but with different Father's names and address.

The case was registered as Basistha PS. Case No. 2116/2019, U/S 120 B, 420, 465, 467, 468, 475 IPC. Accused Sri Dulal Bora was arrested in the said case and remanded in Police Custody for 3 (three) days.

Authenticity verification Report of the 3 (three) Voter ID Cards found in the possession of Sri Dulal Bora was sought from the Election Commission, is awaited.

The case is pending for further investigation.

(iv). Basistha PS Case No. 2154/2019, U/S 387/506 IPC On 20-12-2019 one Sri Puln Ch. Teron, S/o Lt Chana Ram Teron, of Pamahi, under Gorchuk PS, lodged a FIR stating that Sri Dulal Bora had threatened him to hamper his service career if information about superior Police Officers was not provided to him.

A case was registered as Gorchuk P.S. Case No. 2154/2019, U/S 337, 506 IPC.

During investigation I/O submitted prayer for issuing production warrant and for showing accused Dulal Bora arrested to the Hon'ble JMFC Kamrup(M), Page No.# 7/10 Guwahati Court on 26-12-2019. But the Hon'ble Court allowed him to go on bail of Rs. 10,000/- after finding that the alleged offence under Section 506 IPC is bailable in nature as the I/O did not disclose any ingredients for offence U/S 387 IPC, because there was no allegation of demanding any property or valuable security as per case record and case dairy.

(v). Basistha PS Case No. 13/2020 U/S 120(B)/386/387/468/471/506 IPC On 02-01-2020 one Md. Iftikar Alam, S/o Islam Uddin Laskar, Rio Housefed Complex, Bhangagarh, lodged one FIR at Basistha Police Station stating, inter-alia, that the so called RTI activist Dulal Bora called his father through the mobile phone of one Mr. Bhigendra Nath Nabis to visit him at the earliest, otherwise he would have to face serious consequences. Since his father was suffering from high blood pressure and other ailments, the informant along with his mother went to meet Sri Dulal Bora at his residence located at Kainadhara Tiniali, Khanapara, Guwahati and had a talk with him to know the reason as to why he called his father. It is stated in the FIR that the informant had recorded and video graphed the conversation inside the office room of accused Sri Dulal Bora in presence of Sri Bhigendra Nath Nabis and his mother. During conversation Sri Dulal Bora threatened the informant that his father Islam Uddin Laskar will be in jail very soon, alleging that his father committed irregularities misusing his official power. Sri Dulal Bora initially demanded Rs. 3,00,000/- (Three Lakhs), but finally came down to Rs. 2,30,000/- (Two Lakhs Thirty Thousand), in installments, to avoid consequences and threatening, the informant also agreed to pay the same. Subsequently the informant paid an amount in cash and handed over one cheque of Rs. 1,30,000/- in favour of D.B.P. Associates owned by the accused Sri Dulal Bora. Later, the informant paid the rest of the amount in cash in two installments but accused did not return the cheque on various pretexts. In this way, the accused Sri Dulal Bora extorted the amount in an organised way.

The investigation of the case is pending for expert opinion from CFSL,

and other follow up actions including arrest of the VIR samed accused Sri. Dulal Bora and his associates

(vi). Diphu PS Case No. 327/2019 w/s 1208/387/506 IPC Added Sec. 379 IPC Os 25-12-2019, the complamant Sri Joybinon Longmailai, Sio TN Longmailai, Addl. Chief Engineer, Zone IV, Irrigation, Diphu, lodged an FIR stating that the accused Set Dulal Bora and others, through conspiracy, obtained officials documents, i.e two work orders of the department and used those documents to blackmail, threaten and extort money from the officers of the irrigation department, Karbi Anglong Division. Diphu

The case was registered as Diphu PS Case No. 327/2019 u/s 1208/387/506 IPC, Added Sec. 379 IPC The I/O submitted prayer to the Hon'ble court for Production Warrant of the accused as he was lodged in Central Jail, Guwahati. Based on permission granted by the Hon'ble Court, Dulal Bora was arrested and was taken for 2 days police remand where he was thoroughly interrogated. The investigation of the case is almost complete and the case is now pending for examination and recording the statement of Sri Nikonjay Das, the then Asstt. Engineer, Irrigation Department, Diphu, from whom the accused had demanded money, is yet to be examined.

(vii). Kokrajhar PS. Case No. 624/2019 U/S 120(B)/211/384/420/468/471/499/500/ 506 IPC One Sri Rajkumar Prithibi Raj Narayan Deb Mech, Sio Sri Pradip Narayan Deb Mech, Director, North-East Heritage Foundation, Kokrajhar Town, Ward No 8. filed a complaint (being Complaint Case No. 989/2019) before the Chief Judicial Page No. 9/10 magistrate, Kokrajhar (BTAD), alleging that Sri Dulal Bors, S/o Deban Bora, resident of Rajiv Gandhi path, House No. 118, Khanapara, Guwahati, possesses assets/properties disproportionate to his genuine sources of income. In the complaint, it was further alleged that Sri Dulal Bora had committed criminal offences like cheating, black mailing, extortion, forgery, defamation, by giving false information/records against the public authorities/officers. It was also alleged in the FIR that the accused Sri Dulal Bora Interfered with public authorities/officers in performing their lawful duties/responsibilities.

The complaint was forwarded to the OC, Kokrajhar PS., for registering a case U/S 120 B, 211, 384, 420, 468, 471, 499, 500, 506 of IPC, and to submit F.F, after investigation. Accordingly, a case was registered at Kokrajhar P.S. on 19-12-2019 being Kokrajhar P.S. case No. 624/2019. During investigation the accused Sri Dulal Bora was shown arrested on 28-12-2019 and the case is pending for further investigation"

5. The Court has been informed by learned counsel for the petitioner that presently the petitioner is in custody in connection with GR Case No.2271/2020, FIR No.279 dated 13.02 2020, under Sections 420/465/468/471/ of the IPC, Police Station Basistha, Kamrup (M) (not referred in the affidavit) We have referred to the contents of the

FIR. In the FIR there is an accusation that the petitioner obtained duplicate Mark Sheet for his 1 st and 3rd Semester (M.A.) of Philosophy. The Mark Sheet in possession of the petitioner was found to have been forged.

6. Xerox copy of the document, viz. FIR No.279 dated 13.02.2020 (supra) furnished in Court, is taken on record.]

7. We have gone through contents of various FIRs/criminal cases/criminal proceedings initiated against Sri Dulal Bora, which are 8 in number. The accusations made in the criminal proceedings include accusations of extortion. Accusations of very serious nature have been made which prima-facie indicate that the petitioner allegedly with criminal intent made attempts to extort money on the basis of information gained by him from various sources. The nature of accusations leave us in no doubt that the petitioner has been taking undue advantage of provisions of the Right to Information Act, 2005, or information derived from Page No.# 10/10 other sources so as to blackmail the victims. In such circumstances, this Court of equity finds no reason to show indulgence in the petition filed at the instance of the petitioner.”

(પ.૨૯.૨) આ ઉપરાંત અન્ય વિવાદીશ્રી મહેશભાઈ બુધવાણીની તા.૨૫/૦૭/૨૦૨૨ની માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળની નમૂના-“ક”ની માહિતી માંગતી અરજી જાહેર માહિતી અધિકારી, રાજકોટ મહાનગરપાલિકાને કરેલ જે સંબંધમાં અસંતોષ થતા વિવાદીશ્રીએ પ્રથમ અપીલ અને ત્યારબાદ ગુજરાત માહિતી આયોગ સમક્ષ બીજી અપીલ કરેલ હતી. જેનો અપીલ નં. અ-૫૯૭૦-૨૦૨૨ આપવામાં આવેલ હતો. આ બીજી અપીલને આયોગ સમક્ષની સુનાવણી બાદ, રાજ્ય માહિતી આયોગ દ્વારા તા.૧૧/૦૭/૨૦૨૩ના રોજ કરવામાં આવેલ હુકમમાં વિવાદીશ્રીએ આયોગ સમક્ષ જે-તે વખતે કરેલ કુલ ૮૧ જેટલી બીજી અપીલ/ફરિયાદને ધ્યાને લીધેલ હતી અને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના દુરુપયોગ અને જાહેર હિત વિરુદ્ધની બાબત ગણી વિવાદીશ્રીની રાજકોટ મહાનગરપાલિકા સંબંધિત તેઓએ કરેલ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળની અરજીઓ અને પ્રથમ અપીલો ધ્યાને ન લેવા માટે રાજકોટ મહાનગરપાલિકાને છુટ આપવામાં આવેલ હતી. આયોગના ઉક્ત હુકમ સામે વિવાદીશ્રી બુધવાણીએ નામ. ગુજરાત હાઇકોર્ટમાં R/SCA/18416/2023 દાખલ કરેલ હતી. જેમાં તાજેતરમાં નામ. ગુજરાત હાઇકોર્ટ દ્વારા તા.૦૭/૦૧/૨૦૨૫ના રોજ કરેલ હુકમ નીચે મુજબ છે. જે આયોગે ધ્યાને લીધેલ છે.

“5. By the impugned order, the respondent Commission has given a categorical finding that the petitioner is in habit of making applications under the RTI Act to harass the employees of the Municipal Corporation and to bring down

their moral. It is further observed that the information which is being sought by the petitioner is not in the public interest at all and in fact is against the public interest. Looking at the conduct of the petitioner in past, the Information Commission has passed the impugned order. No infirmity is made out either in the grounds of appeal or in the arguments challenging the impugned order. From the documents on record, it is found that the impugned order is just and proper and is based on cogent reasons. The present Special Civil Application is devoid of merits and is accordingly DISMISSED. No order as to costs."

(૫.૩૦) આ સંજોગોમાં માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના આમુખમાં જણાવ્યા પ્રમાણે પારદર્શિતા, જવાબદેહીતા અને ભ્રષ્ટાચારને અંકુશમાં રાખવાના જાહેર હિતના હેતુસર માહિતીની માંગણી કરતી વ્યક્તિઓ અને પારદર્શિતા દૂર કરતી, ભ્રષ્ટાચારને પોષતી, જાહેર હિતનો અંચળો ઓઢીને માહિતી માંગતી વ્યક્તિઓને સમાન ગણી શકાય નહીં. આવી બે કક્ષાની વ્યક્તિઓ વચ્ચે ભેદ પારખીને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ માહિતી માંગતી વ્યક્તિઓને યોગ્ય રીતે મુલવી જાહેર હિત અને અંગત આર્થિક હિત વચ્ચે સંતુલન જાળવવું પડશે તેમ આયોગ માને છે.

(૫.૩૧) માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો કાયદો જાહેર હિતને પ્રોત્સાહિત કરતી માહિતી મેળવવાનું સાધન છે. પરંતુ સદર કાયદાનો દુરુપયોગ કરી સરકારી અધિકારી/કર્મચારી, હિત ધરાવતા ત્રાહિત પક્ષકારો જેવા કે, ઉદ્યોગકારો, સરકારના પ્રજાકીય કામો કરતાં વિભાગો જેવા કે માર્ગ અને મકાન વિભાગ, નર્મદા અને જળ સંપત્તિ વિભાગ, શહેરી વિકાસ અને શહેરી ગૃહ નિર્માણ વિભાગ વગેરે વિભાગોના કામ કરતાં કોન્ટ્રાક્ટરોને રંજાડવા તથા તેઓના અંગત નાણાંકીય હિત માટે બ્લેકમેઇલ કરી નાણાં પડાવવા માટે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો ઉપયોગ કરી શકાય નહીં. માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫એ જાહેર હિત ધરાવતી માહિતી મેળવવાનો કાયદો છે, નહીં કે સદર કાયદા નીચે માહિતી મેળવવાની ધાકધમકી આપી, બ્લેકમેઇલીંગ કરી, નાણાં પડાવી, પાછળથી અરજી પાછી ખેંચી સમાધાન પત્ર લખી સંબંધિત માહિતી સાથે જોડાયેલા પક્ષકારોને રંજાડવાનું સાધન નથી. જો માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો દુરુપયોગ કરતાં, અંગત અને આર્થિક હિત મેળવતા, આવા તત્વોની પ્રવૃત્તિ ઉપર લગામ કસવામાં આવશે નહીં તો, માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો મૂળ હેતુ માર્યો જશે અને ભારતની સંસદ દ્વારા ઘડાયેલ ઉદ્દત કાયદામાં લોકોએ મૂકેલ વિશ્વાસનો ભંગ થશે.

(૫.૩૨) આયોગનું માનવું છે કે, નામ. સુપ્રિમ કોર્ટ, હાઇકોર્ટના ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેના

અનેક ચુકાદાઓમાં ઠરાવાયા મુજબ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના આમુખમાં જણાવેલ વિભાવના મુજબ સદર કાયદાને ભ્રષ્ટાચાર અને પારદર્શક વહીવટ માટે “Sunshine Act” તરીકે ઉલ્લેખવામાં આવેલ છે. આમ છતાં, માહિતી માંગવાના ભારતના નાગરિકના અધિકારનો દુરુપયોગ કરીને વિવાદીશ્રી અને અન્યોએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ વારંવાર અનેક પ્રકારની અરજીઓ કરી, માહિતી માંગી, સત્તામંડળોને હેરાન કરી અને આવી અરજીઓને માંડવાળ કરવા માટે ગેરકાયદેસર રીતે નાણાંની માંગણી કરેલ છે તેવું પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી. દ્વારા કરવામાં આવેલ નોટરાઇઝ્ડ એફીડેવીટ અને તેની સાથે બીડાણમાં રજૂ કરેલ સમાધાન પત્રો અને પોલીસ કમિશ્નરશ્રી, સુરત શહેરની હકુમત હેઠળ આવેલ સચિન જી.આઇ.ડી.સી. પોલીસ સ્ટેશન, સુરત શહેર ખાતે નોંધાયેલ બે એફ.આઇ.આર.ના આધારે સાબીત થાય છે. વિવાદીશ્રી અને અન્યોનું આ દુષ્કૃત્ય માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના કાયદાનો દુરુપયોગ સમાન છે તેવું આયોગનું માનવું છે. આ પ્રકારની પ્રવૃત્તિ કોઇ પણ પ્રકારે, કોઇ પણ સંજોગોમાં ચલાવી શકાય નહીં. જો આવી પ્રવૃત્તિને સાંખી લેવામાં આવે તો, આવા તત્વો દ્વારા માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ અરજીઓ કરી, નાણાંની ગેરકાયદેસર વસુલાત કરી, અરજીઓ માંડવાળ કરવા માટે સમાધાન પત્રો લખવાની પ્રવૃત્તિને ઉત્તેજન મળશે જે અધિનિયમના હાર્દ સાથે સુસંગત નથી. આયોગ દ્રઢપણે માને છે કે, માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫માં કરવામાં આવેલ જોગવાઈઓનો થતો દુરુપયોગ આયોગ મુક પ્રેક્ષક બનીને જોઇ શકે નહીં. આવા તત્વો દ્વારા કરાતો દુરુપયોગ સમયસર રોકવામાં આવશે નહીં તો દુરુપયોગ કરતા તત્વોને ઉત્તેજન મળશે અને ભારતની પ્રજાએ સદર કાયદામાં મૂકેલ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસનો ભંગ થશે. આમ, ભારતની સંસદે ઉદ્ધત હેતુથી માહિતી મેળવવા માટેનું જે શક્તિશાળી શસ્ત્ર ભારતના નાગરિકોને આપેલ છે તેનો દુરુપયોગ કરતા તત્વોમાં દિનપ્રતિદિન વધારો થશે. શ્રીમદ્ ભગવત ગીતામાં આથી જ ભગવાન શ્રી કૃષ્ણએ જાહેર વહીવટ માટે સિધ્ધાંત સ્થાપિત કરેલ છે કે, “ પરિત્રાણાય સાધૂનાં વિનાશાય ચ દુષ્કૃતામ્ ” સમાજના જે વ્યક્તિઓ ધર્મ(કાયદો)ના માર્ગે ચાલે તેમને રક્ષણ આપવું જોઇએ અને જે વ્યક્તિઓ ધર્મ(કાયદો)ના માર્ગથી વિચલીત થઇને દુષ્કૃત્ય કરતા હોય તેઓને તેમ કરતા રોકવા જોઇએ. સમાજના સુવ્યવસ્થાપન માટે આ સિધ્ધાંતને આયોગે અનુસરવો જ રહ્યો.

(૫.૩૩) આથી આ સંજોગોમાં પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી. દ્વારા તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ની એફીડેવિટમાં જણાવેલ બે ઈસમો (૧)શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ (૨) શ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ અને તેના અન્ય કુટુંબીજન શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ કે જેઓએ એકબીજાના મેળાપીપણામાં પેરા નં.(૫.૨૦), (૫.૨૧) અને (૫.૨૨)માં જણાવ્યા પ્રમાણે

એક જ કુટુંબની ત્રણેય વ્યક્તિઓ દ્વારા ખૂબ મોટી સંખ્યામાં અધિનિયમ હેઠળ અરજીઓ કરીને બળજબરીથી નાણાં પડાવવાનું મોટું ષડયંત્ર ચલાવી રહેલ હોય ત્યારે તેઓ વિરૂધ્ધ કાયદાનુસાર પગલા લેવા માટે સી.આઇ.ડી.(કાઇમ), ગુજરાત રાજ્યને તપાસ સોંપવી જોઈએ તેવું આયોગ માને છે.

(૫.૩૪) આથી આ અંગે સદર અપકૃત્યોની તપાસ સી.આઇ.ડી.(કાઇમ), ગાંધીનગરને સોંપવા માટે આયોગ અધિક મુખ્ય સચિવશ્રી(ગૃહ)ને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની કલમ-૨૫(૩)(જ) અન્વયે ભલામણ કરે છે. સદર તપાસ સોંપવા માટે અધિક મુખ્ય સચિવશ્રી(ગૃહ) જરૂરી નિર્ણય લઈ શકે તે માટે નીચેના દસ્તાવેજોની ઝેરોક્ષ કોપી આ સાથે મોકલી આપવામાં આવે છે.

- (૧) પ્રસ્તુત બીજી અપીલનો માહિતી માંગતી નમૂના-“ક”ની અરજી
- (૨) પ્રથમ અપીલનો નમૂનો-“જ”
- (૩) પ્રથમ અપીલનો હુકમ
- (૪) આયોગ સમક્ષ કરેલ બીજી અપીલની નકલ
- (૫) પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી. દ્વારા આયોગ સમક્ષ રજૂ કરેલ નોટરાઇઝ્ડ એફીડેવીટની નકલ.
- (૬) પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી. દ્વારા આયોગ સમક્ષ રજૂ કરેલ નોટરાઇઝ્ડ એફીડેવીટ સાથે રજૂ રાખેલ,

- (૧) શ્રી મહેન્દ્રસિંહ એ. બ્રહ્મભટ્ટ,
- (૨) શ્રી હિતેષ બી. મહેતા,
- (૩) શ્રી ડી. એન્ડ વાય. ન્યુઝ તથા અન્ય સાથી ફરિયાદીઓ,
- (૪) સુ. શ્રી મેઘનાબેન ડી. પટેલના સમાધાન પત્રોની નકલો.

(૫.૩૪.૧) અધિક મુખ્ય સચિવશ્રી(ગૃહ) દ્વારા આ અંગે સી.આઇ.ડી.(કાઇમ)ને તપાસ સોંપવાનો નિર્ણય લેવાયેથી સી.આઇ.ડી.(કાઇમ)ના સંબંધિત તપાસ અધિકારીશ્રીને જો વધુ દસ્તાવેજોની જરૂર હોય તો આયોગના સચિવશ્રીનો સંપર્ક કરીને ખૂટતા દસ્તાવેજોની નકલ મેળવી લેવાની રહેશે.

(૫.૩૪.૨) વધુમાં સદર તપાસની સાથે સાથે ઉપરોક્ત ઈસમો દ્વારા માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો દૂરપયોગ કરીને, ગેરકાયદેસર રીતે સંબંધિત વિવિધ પક્ષકારો/ત્રાહિત પક્ષકારો પાસેથી બ્લેકમેઇલીંગ કરીને નાણાં મેળવી તેમાંથી સ્થાવર/જંગમ મિલકતનું ઉપાર્જન કરેલ હોય તે પણ ગેરકાયદેસર ઉપાર્જન ગણી શકાય. આથી ઉક્ત

બાબતની વધુ તપાસમાં આ બાબત ઉજાગર થાય તો ભારત સરકારના Enforcement Director, Income Tax department અને અન્ય સંબંધિત કાયદા હેઠળના સંબંધિત સત્તાધિશોને જરૂરી કાર્યવાહી કરવા પણ આયોગ ભલામણ કરે છે. વધુમાં સી.આઈ.ડી. (કાઈમ)ને તપાસ સોંપાયેથી આ તપાસ અંગેનો પ્રગતિ અહેવાલ દર ત્રણ મહિને આયોગને મોકલી આપવાનો રહેશે.

(૫.૩૫) આયોગ તે બાબતે સભાન છે કે, માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના કાયદામાં આ બાબતે ચોક્કસ કોઈ જોગવાઈ નથી. પરંતુ સાથો સાથ આવા તત્વો દ્વારા કરવામાં આવતા દુરુપયોગ રોકવા માટે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના આમુખમાં દર્શાવવામાં આવેલી વિભાવનાને ધ્યાને લેતાં આયોગ આવા તત્વો દ્વારા બળજબરીથી નાણાં પડાવવાની ગુન્હાહિત પ્રવૃત્તિ હવે જ્યારે ઉજાગર થઈ છે ત્યારે તે જાહેર હિતમાં કોઈપણ સંજોગોમાં આવી પ્રવૃત્તિ ચાલવા દઈ શકાય નહિ. માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો કાયદો ઘડનારા દ્રષ્ટાઓએ સેવેલ સ્વપ્નને ધ્યાને લેતાં માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫નો થતો દુરુપયોગ અને ભ્રષ્ટાચારને પોષતી ગેરકાયદેસર પ્રવૃત્તિને રોકવાની આયોગની પવિત્ર ફરજ છે એમ આયોગ માને છે.

(૫.૩૬) આથી વિવાદીશ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ વિરુદ્ધ બે ફોજદારી કેસો અનુક્રમે સચીન GIDC પોલીસ સ્ટેશન A-FIR નંબર-૧૧૨૧૦૦૦૨૨૫૦૭૫૭/૨૦૨૫ બી.એન.એસ. કલમ.૩૦૮(૨),૩૦૮(૫) મુજબ તથા જી.પી.એક્ટની કલમ-૧૩૫ (૧) મુજબ અને (૨) સચીન GIDC પોલીસ સ્ટેશન A-FIR નંબર-૧૧૨૧૦૦૦૨૨૫૦૭૫૮/૨૦૨૫ બી.એન.એસ.કલમ.૩૦૮(૨), ૩૦૮(૫), ૩૫૨ તથા જી.પી.એક્ટની કલમ-૧૩૫(૧) મુજબ દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ ઉપરાંત ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વિવાદીશ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ અને શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ, વિરુદ્ધ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી.ના અધિકૃત અધિકારી દ્વારા તેઓના સભ્યોને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ નીચે માહિતી મેળવીને હેરાનગતી કરવાના ગંભીર આક્ષેપો કરતી નોટરાઇઝ્ડ એફીડેવીટ પુરાવાઓ સાથે રજૂ કરેલ છે. વધુમાં તેઓના કુટુંબીજન ભત્રીજા શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ પણ આવી પ્રવૃત્તિઓમાં સામેલ છે તેવી પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી.ના પ્રમુખશ્રી દ્વારા સુનાવણીમાં કરાયેલ મૌખિક રજૂઆત ધ્યાને લેતાં ઉપરોક્ત ત્રણેય ઇસમો વિરુદ્ધ રાજ્ય સરકાર મારફત સી.આઈ.ડી.(કાઈમ)ને તપાસ સોંપવા આયોગે ભલામણ કરી છે ત્યારે માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ કરવામાં આવતી અરજી/પ્રથમ અપીલો અંગે આયોગ નીચે મુજબ હુકમ કરે છે.

(૫.૩૬.૧) શ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ, શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ અને તેઓના ભત્રીજા શ્રી હર્ષ

ડી. બ્રહ્મભટ્ટ સહીતનાઓ દ્વારા સરકારના વિવિધ સત્તામંડળોમાં હાલ વિચારણા હેઠળની અને હવે પછી કરવામાં આવનાર માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળની નમૂના-“ક”ની અરજીઓ/પ્રથમ અપીલો, ઉપર જણાવેલ પડતર તપાસો અને હવે પછી ઉભી થનાર તપાસોમાં જ્યાં સુધી આખરી નિર્ણય ન આવે અને વિવાદીશ્રીઓ સંપૂર્ણ દોષમુક્ત ન થાય ત્યાં સુધી રાજ્ય સરકારના વિવિધ સત્તામંડળોએ નમૂના-“ક”ની અરજીઓ/પ્રથમ અપીલો વિચારણામાં લેવાની રહેશે નહીં કે કોઈ પ્રત્યુત્તર આપવાનો રહેશે નહીં તેમ આયોગ હુકમ કરે છે ;

(૫.૩૬.૨) આ ઉપરાંત આયોગ તે પણ ઠરાવે છે કે, શ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ, શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ અને તેઓના ભત્રીજા શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ, અન્ય નાગરીકો દ્વારા કરેલ અને/ અથવા કરવામાં આવનાર માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળની નમૂના-“ક”ની અરજી સંબંધી પ્રથમ અપીલની સુનાવણીઓ અને બીજી અપીલ કે ફરિયાદની સુનાવણીઓમાં પ્રતિનિધિ તરીકે, જ્યાં સુધી ઉપર જણાવેલ તપાસો અને હવે પછી ઉભી થનાર તપાસોમાં જ્યાં સુધી આખરી નિર્ણય ન આવે ત્યાં સુધી, હાજર રહી લેખિત કે મૌખિક રજૂઆતો કરી શકશે નહીં ;

(૫.૩૬.૩) કુદરતી ન્યાયના સિધ્ધાંતોને અનુસરીને આયોગ તે પણ ઠરાવે છે કે, શ્રી જશવંતસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ, શ્રી મહેન્દ્રસિંહ બ્રહ્મભટ્ટ અને તેઓના ભત્રીજા શ્રી હર્ષ ડી. બ્રહ્મભટ્ટ ઉપર જણાવેલ તપાસો અને હવે પછી ઉભી થનાર તપાસોમાં સંપૂર્ણ દોષમુક્ત ઠરે તો, માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ હેઠળ માહિતી માંગવાનો તેઓનો હક્ક અબાધિત રહેશે.

(૫.૩૭) પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી. દ્વારા આયોગ સમક્ષ રજૂ કરેલ નોટરાઇઝ્ડ એફીડેવીટમાં ડી. એન્ડ વાય. ન્યુઝ ચેનલના સુ. શ્રી મેઘનાબેન પટેલ અને તેમના સાથીદારો દ્વારા પણ પ્રથમ અરજી કરી ગેરકાયદેસર આર્થિક લાભ મળે તે માટે પાંડેસરા જી.આઇ.ડી.સી. વિસ્તારના પ્લોટ નં.૪૨૨/૧, સી-૧/૧૧, ૧૭૫, ૬૫, ૨૬૧/બી, ૩૦૭/૨, ૨૯૩/૨, ૨૯૪/૧૧, ૧૧૧, ૧૧૨, ૧૪, ૧૫, ૧૬, સેન્ટ્રલ પાર્ક એ-૨૬, સેન્ટ્રલ પાર્ક બાંધકામ અંગે તેઓ અને તેઓના સાથીઓ તરફથી કરવામાં આવેલ ફરિયાદો રદ કરવા માટે વિનંતી કરતી શ્રી રીજીયોનલ મેનેજર જી.આઇ.ડી.સી. સુરતને કરેલ અરજી પરત ખેંચવા માટે સમાધાન પત્ર લખીને આપેલ છે. આમ, સદર વ્યક્તિઓ દ્વારા અપનાવેલ કાર્યપદ્ધતિ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ અને તેના આમુખમાં દર્શાવેલ વિભાવના સાથે સુસંગત નથી. આથી આ અંગે પણ આયોગ નારાજગી વ્યક્ત કરે છે. આ સંબંધે પણ સી.આઇ.ડી.(કાઇમ)ને તપાસ સોંપવા આયોગ ભલામણ કરે છે.

(૫.૩૮) શ્રી હિતેશ બી. મહેતા, રહે.૩૩૯, કૃષ્ણ નગર સોસાયટી, ગણેશપુરા, અમરોલી, સુરત મો.૭૪૦૫૯૯૯૯૨૨ દ્વારા પણ પ્રથમ અરજી કરી ગેરકાયદેસર આર્થિક લાભ મળે તે માટે પાંડેસરા જી.આઇ.ડી.સી.માં વિસ્તારમાં ગેરકાયદેસર બાંધકામ અંગે તેઓ અને તેઓના સાથીઓ તરફથી કરવામાં આવેલ ફરિયાદો રદ કરવા માટે વિનંતી કરતી જાહેર માહિતી અધિકારી અને મદદનીશ ઇજનેરશ્રી, જી.આઇ.ડી.સી. સુરતને કરેલ અરજી પરત ખેંચવા માટે સમાધાન પત્ર લખીને આપેલ છે. સદર સમાધાન પત્રમાં અન્ય ત્રણ ઇસમોની પણ સહી છે. આમ, સદર ચારેય વ્યક્તિઓ દ્વારા અપનાવેલ કાર્યપદ્ધતિ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ અને તેના આમુખમાં દર્શાવેલ વિભાવના સાથે સુસંગત નથી. આથી આ અંગે પણ આયોગ નારાજગી વ્યક્ત કરે છે. આ સંબંધે પણ સી.આઇ.ડી.(કાઇમ)ને તપાસ સોંપવા આયોગ ભલામણ કરે છે.

(૫.૩૯) આ ઉપરાંત નોટરાઇઝ્ડ એફીડેવીટમાં જણાવ્યા પ્રમાણેના ઇસમો સિવાયના અન્ય ઇસમો વિરુદ્ધ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી.એ બીક અને ડરના કારણે વધુ વિગતો/ફરિયાદ આપેલ નથી તેમ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી.ના પ્રમુખશ્રીએ સુનાવણીમાં મૌખિક રીતે જણાવેલ હતું અને નીચે જણાવેલ ઇસમોના નામો આપ્યા હતા. જે નીચે મુજબ છે.

ક્રમ નં.	વ્યક્તિ/સંસ્થાનું નામ	વિગત
(૧)	શ્રી કમલ ડંડેલ	
(૨)	શ્રી તેજ પાટીલ	
(૩)	ડી.વાય.એન્ડ ન્યુઝ ચેનલના પ્રતિનિધિશ્રીઓ	સદર ન્યુઝ ચેનલના કેટલાક કર્મચારીઓ દ્વારા અરજી પાછી ખેંચવાનો પત્ર/સમાધાન પત્ર આપેલ છે જે તા.૧૧/૧૨/૨૦૨૪ની એફીડેવીટમાં સામેલ છે. આ ઉપરાંત અન્ય પ્રતિનિધિશ્રીએ પણ હોવાની રજૂઆત કરેલ.
(૪)	શ્રી હિમાંશુ માસ્ટર	
(૫)	શ્રી અનિલ શુક્લા	
(૬)	શ્રી કપિલ સોમાભાઈ પરમાર	
(૭)	શ્રી ચેતન પટેલ	
(૮)	શ્રી નરેશભાઈ ખુમાન	

(૯)	શ્રી નવીન આર.પી.	
(૧૦)	શ્રી મિહિર પટેલ	
(૧૧)	શ્રી રાજેશ પટેલ	
(૧૨)	શ્રી વિનોદ કુલકર્ણી	
(૧૩)	શ્રી જીતેન્દ્ર નરોત્તમભાઈ પટેલ	
(૧૪)	શ્રી એમ. કે. પરમાર	
(૧૫)	શ્રી પરેશ સોલંકી	
(૧૬)	શ્રી બિપીન બ્રહ્મભટ્ટ	
(૧૭)	શ્રી કે.આર. મિશ્રા	
(૧૮)	શ્રી અજય ત્રિવેદી	
(૧૯)	શ્રી નામદેવ રબારી	
(૨૦)	શ્રી બબલુ ભરવાડ	
(૨૧)	ગોપાલક સેવા મંડળ સંસ્થા	

(પ.૩૯.૧) પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના પ્રમુખશ્રીએ સુનાવણી દરમિયાન જણાવેલ હતું કે, ઉપર જણાવેલ ૨૧ ઇસમો/સંસ્થા વિરૂધ્ધ પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ. સોસાયટી લી.ના સભ્યો દ્વારા ડર અને બીકના કારણે, અરજી કરી બળજબરીથી નાણાં પડાવવા અંગે, કોઈ પુરાવા આપેલ નથી. આથી પોલીસ કમિશનરશ્રી, સુરત શહેરને આયોગ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની કલમ-૨૫(૩)(જ) અન્વયે ભલામણ કરે છે કે, ઉપરોક્ત ઇસમો વિરૂધ્ધ તેઓના હકુમત હેઠળ આવેલ પોલીસ સ્ટેશનોમાં અરજી કરી બળજબરીથી નાણાં પડાવવા અંગે કોઈ અરજી/ જાણવાજોગ અરજી/ ફરિયાદ પડતર હોય તો અથવા હવે પછી મળે તો આ અંગે પ્રથમ સઘન તપાસ હાથ ધરી નિયમાનુસાર જરૂરી કાર્યવાહી હાથ ધરવા આથી જણાવવામાં આવે છે. વધુમાં આયોગ પોલીસ કમિશનરશ્રી, સુરત શહેરે સદર બાબતે થયેલ પ્રગતિ અંગેનો અહેવાલ આયોગને દર ત્રણ મહિને મોકલી આપવાનો રહેશે. જેથી ઉપરોક્ત યાદીમાં સમાવિષ્ટ કોઈ ઇસમ સામે એફ.આઇ.આર. નોંધવામાં આવે તો, આયોગ યોગ્ય પગલાં લઈ શકે.

(પ.૪૦) વધુમાં આયોગ તે પણ જણાવે છે કે, માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ના થતા દૂરપયોગ અંગે પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી.ના જે સભ્યોએ અને ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમના જે અધિકારીશ્રીઓએ આયોગને આ બાબતે હિંમતપૂર્વક રજૂઆત કરી સહકાર આપેલ છે તેની આયોગ કદર કરે છે.

(૫.૪૧) વધુમાં જી.આઇ.ડી.સી. કચેરી, સુરતના સંબંધિત અધિકારીશ્રીઓ અને પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી.ના પ્રમુખશ્રી/સભ્યશ્રીઓને ઉક્ત તપાસ દરમિયાન કોઈપણ પ્રકારે હેરાનગતિ ન થાય તે માટે કાળજી રાખવા અને માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની જોગવાઈઓનો દુરુપયોગ કરીને નાણાં પડાવવાનું ષડયંત્ર ઉજાગર કરનારાઓને Whistle Blower ગણી આ સંબંધી તેઓને ફોજદારી અને વહીવટી રીતે કોઈ પણ તપાસમાં ખોટી રીતે સપડાવી દેવામાં ન આવે તે માટે રક્ષણ આપવા પણ હુકમ કરવામાં આવે છે.

(૫.૪૨) વધુમાં, જો સરકારશ્રી દ્વારા સી.આઇ.ડી.(કાઇમ)ને તપાસ સોંપવામાં આવે તો, સી.આઇ.ડી.(કાઇમ)ના તપાસ અધિકારીશ્રીને પણ જી.આઇ.ડી.સી. કચેરી, સુરતના સંબંધિત અધિકારીશ્રીઓ અને પાંડેસરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ કો.ઓ.સોસાયટી લી.ના પ્રમુખશ્રી/સભ્યશ્રીઓ સાથે સૌજન્ય ભર્યો વ્યવહાર કરવા જણાવવામાં આવે છે.

(૫.૪૩) વિવાદીશ્રીની તા.૦૨/૦૫/૨૦૨૩ની નમૂના-“ક”ની અરજી સંબંધે જાહેર માહિતી અધિકારી અને નાયબ કાર્યપાલ ઇજનેરશ્રી, સુરતે તા.૨૪/૦૫/૨૦૨૩ના પત્રથી માહિતી/પ્રત્યુત્તર આપેલ છે. આમ, જાહેર માહિતી અધિકારીશ્રીએ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની જોગવાઈઓ મુજબ સમયમર્યાદામાં માહિતી/પ્રત્યુત્તર પાઠવેલ હોય, તેમજ વિવાદીશ્રી પોતે ભારતીય ફોજદારી ધારા હેઠળ આક્ષેપિત હોય, અને તેઓની સામે એફ.આઇ.આર. દાખલ થયેલ હોય, તેઓની જાહેર માહિતી અધિકારીશ્રી વિરુદ્ધ માહિતી અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૫ની કલમ-૨૦(૧) અને કલમ-૨૦(૨) હેઠળ કાર્યવાહી કરવાની તેમજ કલમ-૧૯(૮)(ખ) હેઠળ વળતર અપાવવાની રજૂઆત ગ્રાહ્ય રાખવાપાત્ર નથી.

(૫.૪૪) પ્રસ્તુત બીજી અપીલનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

સહી/-
(નિખિલ ભટ્ટ)
રાજ્ય માહિતી કમિશનર
ગુજરાત માહિતી આયોગ,
ગાંધીનગર

મુકાબલ કરનાર

પ્રમાણિત કરનાર

કાયદા અધિકારી
ગુજરાત માહિતી આયોગ
ગાંધીનગર

નાયબ સચિવ(વતી)
ગુજરાત માહિતી આયોગ
ગાંધીનગર